

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๕

(สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง ครั้งที่ ๒)

วันอังคารที่ ๒๓ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑ ถึง ครั้งที่ ๒๕ (สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง ครั้งที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๕

ครั้งที่ ๐๕/๒๔๗๕ (วิสามัญ ครั้งที่ ๒) สมัยที่ ๒
วันอังคารที่ ๒๓ มีนาคม ๒๔๗๕

- ๑. รับรองรายงานการประชุมสภาฯ ครั้งที่ ๒๓/๒๔๗๕
(สามัญ) สมัยที่ ๒ และครั้งที่ ๑๒/๒๔๗๕ (วิสามัญ
ครั้งที่ ๑) สมัยที่ ๒ ๖๕๘
- ๒. กระทู้ถาม
 - (๑) เรื่อง การรับผิดชอบในการบรรยายทางวิทยุกระจายเสียง
ของ นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) ๖๕๘
 - (๒) เรื่อง การเล่นมหรสพตามชนบทบ้านนอกในฤดูแล้ง
ของ หลวงวิวัฒนาภักดิ์ (พังงา) ๖๖๒
 - (๓) เรื่อง การเพาะปลูกและบำรุงป่าไม้ในจังหวัด
จันทบุรี ของ หลวงนรินทร์ประสาคราวุธ (จันทบุรี) ๖๖๓

- (๔) เรื่อง การลดหย่อนอากรค่าหน้าที่ค้าง
ของ หลวงศรีเชกคั่นกร (นนทบุรี) ๖๖๔
- (๕) เรื่อง การส่งเสริมอาชีพให้แก่ราษฎร
ของ หลวงศรีเชกคั่นกร (นนทบุรี) ๖๖๖
- (๖) เรื่อง ให้จัดการตั้งโรงเรียนแพทย์ขึ้นในสาขาของ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ของ หลวงนรินทร์ประสาดโรเวช
(จันทบุรี) ๖๖๖
- (๗) เรื่อง การเกณฑ์เด็กเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา
ของ หลวงศรีประกาศ (เชียงใหม่) ๖๖๗
๓. ญัตติขอให้เพิ่มวันประชุม ของ รัฐบาล ๖๖๗
๔. ร่างพระราชบัญญัติการแพทย์ พุทธศักราช ๒๔๗๕
ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการ
พิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ๖๗๕

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๑๕/๒๔๗๕ (วิสามัญ ครั้งที่ ๒) สมัยที่ ๒
วันอังคารที่ ๒๓ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๔๐ นาฬิกา

ประธานสภาฯ : กล่าววา
วันนีัสมัชชาภิมาประชุม ๑๑๘ ท่าน
เป็นองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอให้
ประชุมนี้ รับรองรายงาน การประชุม
สภาฯ ครั้งที่ ๒๓/๒๔๗๕ (สามัญ)
สมัยที่ ๒ และครั้งที่ ๑๑๒/๒๔๗๕
(วิสามัญ ครั้งที่ ๑) สมัยที่ ๒ จะมี
ผู้ใดมีความเห็นประการใด เมื่อไม่มี
ผู้ใดมีความเห็นข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุม
อนุมัติ วาระต่อไปกระทำตาม ข้าพเจ้า
ขอให้นายทองอินทร์ ตามกระทู้ก่อน
ก่อน

นายทองอินทร์ ภูวิพัฒน์
ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี :
กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามนาย
รัฐมนตรี ขอให้ตอบในสภาฯ เป็น
การถ่วงคั่งต่อไปนี้ ด้วยปรากฏว่าเมื่อ
คืนวันพุธที่ ๑๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๕
เจ้าหน้าที่กระทรวงกลาโหมในควม
ควบคุมของรัฐมนตรีว่าการกระทรวง

กลาโหม ซึ่งนายกรัฐมนตรีจะทรงรับ
ผิดชอบ ใ้รับรายงานทางวิทยุกระจายเสียง
เกี่ยวแก่งการของทหาร มีข้อความที่
ประณามและบริภาษสมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎรประเภทที่ ๑ ทอดิปรายคัดค้าน
พระวาทบัญญัติถึงประมาณพุทธศักราช
๒๔๘๐ ในส่วนที่เกี่ยวแก่งประมาณ
ของกระทรวงกลาโหม และพระวาท-
บัญญัติจักรเบียบราชการ กระทรวง
กลาโหม พุทธศักราช ๒๔๗๕
ข้อความละเอียด ปรากฏอยู่แล้วนั้น
ข้าพเจ้าจึงขอทราบวา ๑. ในการที่
รัฐบาลได้กระทำไปในส่วนที่มุ่ง
ประณามและบริภาษสมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๑ นั้น โดย
ความมุ่งหมายอย่างไร ๒. ในการที่
รัฐบาลได้ยกเอาข้อความที่สมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๑ ทอดิปรายขึ้น
ประณามและบริภาษ และได้กล่าวถึง

ผู้ที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๑ ได้เข้ามานั่งอยู่ในสภาผู้แทนราษฎร ได้ก็ด้วยกำลังของทหารนั้น รัฐบาลมีความมุ่งหมายอย่างไร และรัฐบาลทรงรับหรือเปล่าว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๑ ได้เข้ามานั่งในสภาผู้แทนราษฎรก็ด้วยการเชื่อเชื่อยศตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

๓. รัฐบาลได้รู้สึกในหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๑ ในระหว่างที่ใช้บทบัญญัติเฉพาะกาลแห่งรัฐธรรมนูญหรือไม่อย่างไร

๔. การที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๑ ได้กักกันพระราชบัญญัติที่รัฐบาลเสนอมานั้นแล้วถูกประณามและบริภาษเช่นนั้น รัฐบาลมีความประสงค์จะเปิดปากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๑ และไม่มี ความประสงค์จะให้มีการกักกันเพื่อระบอบประชาธิปไตยอันสมบูรณ์คั้งนั้นหรือ

๕. รัฐบาลได้กระทำไปทั้งนี้ได้คำนึงถึงความสามัคคีหรือไม่ และรัฐบาลได้รู้สึกหรือเปล่าว่าประเทศสยามเป็นประเทศเล็ก จะใช้อำนาจอธิปไตยและ

การประสานงาน ด้วยที่ได้ก็ด้วยความสามัคคีปรองคองมีกรรวมมือร่วมใจกันอย่างแท้จริงระหว่างพลเมืองทั่วไป

นายกรัฐมนตรี : กล่าวว่ตามกระทู้ตามนี้ข้าพเจ้าขอตอบว่า ได้พิจารณาข้อความในคำบรรยายโดยทางวิทยุกระจายเสียงภาคพิเศษแล้ว เห็นว่าคำถามของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนี้เป็นไปโดยเข้าใจข้อเท็จจริงผิด เพราะตามคำบรรยายนั้นไม่ได้ประณามหรือบริภาษสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๑ อย่างใด

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี : กล่าวว่ อังไม่ซ้กขอให้รัฐบาลตอบเป็นข้อ ๆ เสียก่อน รัฐบาลยังไม่ได้ตอบเป็นข้อ ๆ

นายกรัฐมนตรี : กล่าวว่ข้าพเจ้าตอบรวม เพราะข้าพเจ้าไม่มีความประสงค์ที่จะชี้แจงเป็นข้อ ๆ เช่นนั้น รัฐบาลไม่มีความประสงค์ เช่นนั้น เพราะฉะนั้นจึงขอตอบรวมว่าได้อ่านในข้อเท็จจริงที่กระจายเสียงทางวิทยุแล้วรู้สึกว่ไม่มีอะไรที่จะไป

ประณามหรือบริภาษสมาชิกในข้อ
โทษเลย

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์
ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า ถ้าอย่างนั้นข้าพเจ้าขอชัก
ต่อไปเป็นข้อที่ ๑ คือที่เจ้าหน้าที่
ได้กล่าวเช่นนั้นรัฐบาลจะไม่ถือว่าเป็น
การประณามหรือบริภาษ หรืออย่างไร
ก็กล่าวไว้ว่า "แสดงให้เห็นโดยแน่ชัดว่า
บุคคลเหล่านั้นหย่อนความรู้ในทางรัฐ
ประศาสน์นโยบายของประเทศ" นี้ค่อนข้าง
"ไม่สมควรที่บุคคลซึ่งมิได้เคยศึกษาการ
ทหารมาเลยหรือเพียงเล็กน้อย จะตั้ง
ปัญหาโต้แย้งนโยบายส่วนใหญ่ของ
ราชการให้เสียไป โดยไร้ประโยชน์ซึ่ง
มีแต่จะทำให้ราชการทหารของชาติ
เสื่อมเสียไป "อีกตอนหนึ่งที่ว่า
ประเทศสยามได้เปลี่ยนการปกครอง
มาเป็นระบอบรัฐธรรมนูญโดยมีสภา
ผู้แทนราษฎรขึ้นด้วยการดำเนินการของ
ทหาร และที่ได้ทำรณรงค์ด้วยอำนาจความ
คุ้มครองของทหารด้วยเป็นอันมาก
สมาชิกสภา ฯ จำพวกที่คัดค้านก็ควรวาง
กิจการของทหารนั้นมาจะระลึกรังไร"
และอีกตอนหนึ่งว่า "ไม่ควรจะมาถือ

ความบาทหมางให้บังเกิดความไม่
สงบขึ้น"

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า
ที่จริงที่วานี้ตามที่เขาพูดแล้ว ข้าพเจ้า
เองข้าพเจ้าไม่รู้สึกเลยว่าเป็นการ
กระทบกระทั่งอะไร ก็ชี้แจงให้เห็น
ว่าไม่ควรจะมาบาทหมางอะไรกัน
อย่างนั้น แต่ว่าจะพูดกันหนักไป
อย่างนั้นก็มีอยู่บ้าง แต่ที่ว่า ไม่รู้จัก
รัฐประศาสน์นโยบายอะไรนั้นก็มีอยู่เสมอ
ๆ อย่าง
ข้าพเจ้าจะว่า ๆ ท่านสมาชิก ก็มึนงง
อยู่เสมอ แต่ก็นักค้านยังไม่เคยฟัง
ไม่เคยได้ยินแล้วก็มีกรณีเช่น
คล้าย ๆ กับจะมาทะเลาะวิวาทอะไร
กันต่าง ๆ แต่ข้าพเจ้าอ่านก็
ไม่รู้สึกอย่างไร และ
ข้าพเจ้ารู้สึกเลยว่าพวกเด็ก ๆ เหล่า
นี้ไม่ได้มีหวังที่จะประณามหรือทะเลาะ
วิวาทอย่างหนึ่งอย่างใด ข้าพเจ้า
เชื่อมั่น

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์
ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า รัฐบาลตอบว่า ถ้าจะมีการ
วิวาทกันเช่นนั้นย่อมเป็น
ธรรมดา ข้าพเจ้าจึงขอทราบ
ว่า รัฐบาลในระบอบ
ประชาธิปไตยนี้ ในการที่เร็วได้กัน

ในสภา ฯ คัดค้านความดีความเห็นกัน
นั้น กับในกรณีที่รัฐบาลได้กระจายชาว
ทุกประเทศ โดยการคัดเลือกทำนองที่
กล่าวมาแล้วนั้นเป็นการชอบด้วยระบอบ
ประชาธิปไตยหรือไม่

นายกรัฐมนตรี : กล่าวว่
ไม่เป็นการคัดค้านอย่างไร อย่างที่ได้
กล่าวมา ข้าพเจ้าก็มีเหมือนกันเรื่องนี้
ข้าพเจ้าได้ฟังแล้วก็แปลว่าการออก
ความเห็นนี้ก็น้อยแต่ก็จริงถ้าจะถ่วง
ไปคามันแล้ว สำหรับการที่จะโฆษณา
ในวิชาทหารมันก็ไม่ใช่วิชาทหาร แต่
มีเรื่องเหล่านี้อยู่ข้างหน้าก่อนที่จะมีการ
บรรยายข้าพเจ้าไม่เถียง แต่ถ้าพูดถึง
เรื่องประณามสมาชิกแล้ว ข้าพเจ้าขอ
บอกว่า เราไม่ได้ประณามคอกคล้าย ๆ
กันว่าอยากจะมีค่าพูดในวิทยุบ้างก็พูด
ออกมาแต่ในชั้นผู้ใหญ่ ๆ ด้วยกันแล้ว
อย่างข้าพเจ้าเช่นนี้ ก็คงจะไม่ทำออก
แต่ก็เป็นเด็ก ๆ เห็นว่าพูดในสภา ฯ
ก็ยิ่งพูดกันก็ เสียคติกันได้ เพราะ
ฉะนั้นข้าพเจ้าไม่เห็นว่าเป็นการ
ประณามสมาชิกอย่างไร

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์
ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี :

กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอซักข้อไปว่า
ในความรู้สึกของประชาชนกับความ
รู้สึกของรัฐบาลนั้นย่อมไปคนละทาง
คือรัฐบาลได้กล่าวแล้วว่า ข้อความ
เหล่านี้ไม่กระทบกระเทือนอย่างไร
แต่ข้อความที่ประชาชนเขาได้ฟังนั้น
เป็นอีกเสียงหนึ่ง ข้าพเจ้าจึงขอให้
รัฐบาลตอบในข้อสุดท้ายไม่ใช่ซักใน
ตอนนี้ คือรัฐบาลตอบในข้อสุดท้ายที่
ข้าพเจ้าตั้งไว้นั้น ก็คือการที่สมาชิกได้
คัดค้านพระราชบัญญัติที่รัฐบาลเสนอ
มานั้น รัฐบาลไม่มีความประสงค์จะให้
การคัดค้านอย่างนั้นหรือไม่

นายกรัฐมนตรี : กล่าวว่
แน่นอน การปกครองระบอบประชาธิปไตย
นั้น ย่อมมีการคัดค้านซึ่ง
กันและกัน นี่เป็นเรื่องธรรมดาที่เกี่ยว
แก่ข้าพเจ้าหนักว่าท่านผู้ที่ได้คัดค้านไป
นั้นไม่สู้จะเขินนักในเรื่องการ อย่างนี้
คือว่าข้าพเจ้าหนักว่าประชาธิปไตยนั้นคือ
เป็นการปกครองกันเอง พูดกันอย่าง
งั้น เพราะฉะนั้นจะต้องมีการคัดค้าน
กันเป็นเรื่องธรรมดา ข้าพเจ้าเองไม่ได้
สะทสะถันอย่างไรก็ตามสมาชิกคัดค้าน
อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ถ้าข้าพเจ้าคัดค้าน

ไม่อยากจะให้มีแล้ว ข้าพเจ้าไม่ปล่อยให้ใครคอยบังคับสามวันคอก ข้าพเจ้าปล่อยเพราะข้าพเจ้ารักในการประชาธิปไตยอยากจะให้เป็นคังนั้น แต่คนอื่นที่เขาไม่รู้หรือทอนไม่ได้ก็อยากจะแทรกแซงขึ้นมาบ้าง อย่างนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าเขาไม่รู้เรื่อง ถ้ารู้ว่าเขาจะไปอย่างนี้เราก็จะบอกกล่าวอย่าเลย จะใช้แรงให้เขาฟังแล้วเขาก็จะใจไม่มาหุกทวยให้ระคายหูบางท่าน

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี :
 กล่าวว่า ขอชี้แจงในการที่ข้าราชการซึ่งอยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรียึดกระทำไปให้เกิดความรู้สึกกระทบกระเทือน ถึงแม้ว่าท่านจะไม่เกิดความรู้สึกเช่นนั้นก็ตาม แต่เสียงประชาชนรู้สึกว่าได้เกิดการกระทบกระเทือนขึ้นเช่นนี้ท่านนายกรัฐมนตรีย่อมต้องรับผิดชอบอย่างไรหรือไม่เพียงใด

นายกรัฐมนตรีย :
 กล่าวว่า ข้าพเจ้าเองนั้น แน่แน่นอน ข้าพเจ้าเป็นนายกรัฐมนตรีย่อมรับผิดชอบทั้งนั้น ข้าพเจ้าอาจจะบอกกับคนของข้าพเจ้าว่า ที่หน้าที่หลังอย่าทำอย่างนี้อีก ข้าพเจ้า

ทำไปอย่างนี้ เพราะข้าพเจ้าเป็นผู้ใหญ่ก็ต้องพูดห้ามปรามเด็ก ถ้าเป็นการเกินสมควรไปข้าพเจ้ารับผิดชอบ และอาจทำได้ทุกอย่าง

ประธานสภา :
 กล่าวว่า ข้าพเจ้าให้ตามมาหมดกระแสนี้แล้ว และท่านนายกรัฐมนตรียกปฏิเสธว่า ด้อยค่าที่พูดนั้น ไม่เป็นการประณามหรือบริภาษ เพราะฉะนั้นท่านจะถามอะไรอีกต้องบอกข้าพเจ้าก่อน

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี :
 กล่าวว่า ที่ท่านนายกรัฐมนตรีย่อมมานั้นยังไม่เป็นที่พอใจของข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้าขอให้ผ่านไปก่อน

ประธานสภา :
 กล่าวว่า กระทั่งถามต่อไป กระทั่งที่ ๑ ของหลวงวชิรเมธี

หลวงวชิรเมธี ผู้แทนราษฎรจังหวัดพิจิตร :
 กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยถึงคือไปนี้ การเล่นเกมสหภาพชนบทบ้านนอกในฤดูแล้งปรากฏว่า ชาวบ้าน ชาวนามักต้องเป็น โอดาสทา

ดู นายในทำนองบอกแขกรับมโนราห์
หนึ่งกะลุง ดึก ร่องเงิง วลา มาเล่น
แล้ว นำมาซึ่งกระทำผิดกฎหมาย เช่น
ลักลอบค้ายืนตราเดือน เล่นการพนัน
วิวาททำร้ายร่างกายแก่กัน ทำกันตาย
บ้างร้ายร่างกายถึงทุพพลภาพ และลักฆ่า
สัตว์ ยุยงส่งเสริมให้มีการดักสัตว์โค
กระบือ เพราะมีผู้รับซื้อของร้ายได้ง่าย
ขายก็ถล่ม กระทำให้เสียสมรรถภาพ
ของพลเมืองในทางเศรษฐกิจและมนุษย์
ภาพมากมายอย่างร้ายแรง รัฐบาลคง
ยอมทราบสถิติของกรณีอยู่แล้ว จึงขอ
ทราบว่ามี รัฐบาลมีนโยบายที่จะควบคุม
ป้องกันปราบปรามการนี้อย่างไรบ้าง
หรือเปล่า

น.ค. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ
ร.ม. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาด
ไทย: "กล่าวว่า รัฐบาลขอตอบกระทู้
ถามนี้ว่า เมื่อมีการมหรสพหรืองานนัก
ขัตฤกษ์ในท้องที่แห่งใด คณะกรรมการ
อำเภอและกำนันผู้ใหญ่บ้านก็ได้ไป
ตรวจตราดูแล เพื่อรักษาความสงบ
เรียบร้อยในชุมชนนั้นร่วมกับเจ้าพนักงาน
ตำรวจอยู่แล้ว ตามมาตรา ๔๓

แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครอง
ท้องที่ พ.ศ. ๒๔๗๕ เพราะฉะนั้น
เมื่อมีการกระทำผิดกฎหมายเช่น เจ้า
หนักรั้วนั้น ๆ ก็ยอมทำการเพื่อบริหารหรือ
จับกุมและดำเนินการไปตามกฎหมายอัน
เป็นทางป้องกันและปราบปรามผู้ทุจริต
ได้อยู่แล้ว

ประชาชนสภาฯ: กล่าวว่า
กระทู้ต่อไปของหลวงวินทร์ประศาสน์
เวช

หลวงวินทร์ประศาสน์เวช
ผู้แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรี: กล่าวว่า
ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ว่า การกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ได้ช่วยปราบกบฏที่ไม่ไถ่กงทางอำเภอสูง
จังหวัดจันทบุรี ซึ่งเคยขายออกทาง
จังหวัดได้เงินประมาณปีละ กึ่งสองแสน
บาท บัดนี้ป่าไม้ไถ่กงทางได้ถูกราชการ
ไปเกือบจะหมดสิ้นอยู่แล้ว จึงขอทราบ
ว่า รัฐบาลจะมีนโยบายอย่างไร
ที่จะจัดการเพาะปลูกป่าไม้ไถ่กงทาง
ในจังหวัดจันทบุรีให้มีขึ้นเพื่อเป็นอาชีพ
ของราษฎรต่อไป

พ.อ. พระยาฤทธิอัคนย์ รัฐมนตรีว่าการเกษมศานธิการ : กล่าววา ขอบอกว่ากระทรวงเกษมศานธิการ ได้มีนโยบายและมีโครงการที่จะเพาะปลูกบำรุงป่าไม้โครงการโดยทั่วไปอยู่แล้ว เฉพาะจังหวัดจันทบุรี, ทางการก็ได้วางโครงการควบคุมและบำรุงรักษาป่าชายเลนและได้ดำเนินการอยู่แล้ว

หลวงวินทร์ประศาสนศรีเวษ ผู้แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรี : กล่าววา ข้าพเจ้าขอซักเป็นข้อที่ ๑ ว่า ที่ทำน รัฐมนตรีวา ได้ดำเนินการอยู่แล้วนั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นได้ทำอย่างไรลงไป เพราะฉะนั้นจึงขอทราบวาที่วาดำเนินการไปแล้วนั้นได้ทำอะไรไปบ้าง

พ.อ. พระยาฤทธิอัคนย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษมศานธิการ : กล่าววา ในขณะทำได้กำลังคนและกำลังเงินที่มีอยู่ คือได้แบ่งป่าออกเป็นตอน ๆ และได้อนุญาตให้ตัดให้เฉพาะแก่อาชีพของราษฎรและตามทีตลาดต้องการ คือปล่าวให้ตัดตามจำนวนทีมีความต้องการ เมื่อตัดไปแล้วก็ได้มีการปลูกซ่อมหรือโรยพันธุ์

ไม้เหล่านั้น เพื่อให้เกิดแทนที่ป่าเหล่านี้ทำเป็นตอน ๆ ตอนหนึ่งก็ประมาณ ๕ ปี เพื่อให้ใช้หมุนเวียนกันไป และเดี๋ยวนี้ก็ได้ทำอยู่แล้ว

หลวงวินทร์ประศาสนศรีเวษ ผู้แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรี : กล่าววาที่วาปลูกซ่อมนั้นขอซักต่อไปว่า ขอทีท่านแสดงสถิติว่าปลูกลงไปแล้วทีมีน้อย เป็นจำนวนกี่ร้อยที

พ.อ. พระยาฤทธิอัคนย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษมศานธิการ : กล่าววา สถิตินั้นไม่ได้ทราบมา แต่อย่างไรก็ เห็นทีที่สอบสวนอยู่แล้วความโครงการก็ควาปีหนึ่งจะขยายปลูกไม่ต่ำกว่าสามพันไร่

ประชาชนสภา : กล่าววา กระทรวงเกษมศานธิการ

หลวงศรีเชตรนศรี ผู้แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรี : กล่าววา ข้าพเจ้าขอซักกระทรวงเกษมศานธิการว่าการคลังตั้งอยู่ใน ผู้ที่ทำของตนเองและนาทำนั้นเกิดเสียทีเกินกว่า ๑ ใน ๓ แต่เมื่อไม่ได้เงินอากรกว่านาที่ค้าง ตั้งจะใคร่อง

ลักษณะอื่นที่ไม่ได้รับความผ่อนผัน จึง
 เขียนตามว่า ๑. รัฐบาลได้คำนึงถึง
 ความเดือดร้อนของกสิกร ใน ช้อนบ้าง
 หรือไม่ ๒. เมื่อรัฐบาลได้คำนึงถึง
 ระนองผ่อนให้กสิกรซึ่งตกอยู่ในที่ซีกสน
 ถึงจน เพราะความจำเป็นบ้างหรือไม่
 ๓. ถ้าจะลดหย่อนผ่อนผันเพื่อบรรเทา
 ๔. รัฐบาลจะดำเนินการช่วยเหลือ
 เมื่อใด ๕. เมื่อจะไม่ผ่อนผันให้ ขอ
 ทราบว่าเป็นเพราะเหตุใด

ขุนสมามหารทิศะคดี รัฐมนตรี
 ช่วยว่าการกระทรวงการคลัง :
 กล่าวหาว่า รัฐบาลขอทบวงกันว่ารัฐ
 ๓. คำนึงถึงความเดือดร้อน ของกสิกร อยู่
 เสมอที่จะเห็นได้ว่ารัฐบาล ได้พยายาม
 ช่วยเหลือทุกทางที่อาจทำได้เป็นลำดับ
 มา ส่วนการผ่อนผันตามที่ท่านผู้แทน
 ๔. ราษฎรที่จะที่ ตามมาเป็นการ ชักค้อ
 พระราชบัญญัติ เก็บเงินอากรค่านา ร.ศ.
 ๑๑๕ และกฎกระทรวงว่าด้วยการ
 ทำรวงเก็บเงินค่านา พ.ศ. ๒๔๘๕
 หลวงศรีเชตรนคร ผู้แทน
 ๕. ราษฎรจังหวัดมณฑลบุรี : กล่าวหา
 ๖. ทามที่ว่า ได้คำนึงถึงและเห็นอกความ
 ๗. เดือดร้อนของกสิกรชาวนา แต่ชักค้อ

เพราะกฎหมายและกฎข้อบังคับเช่นนั้น
 ก็รัฐบาลไม่ดำริที่จะแก้ไขกฎหมายเพื่อ
 ช่วยเหลือราษฎรบรรเทาทุกข์บ้างหรือ
 ขุนสมามหารทิศะคดี รัฐมนตรี
 ช่วยว่าการกระทรวงการคลัง :
 กล่าวหาว่า ในเรื่องเกี่ยวกับค่านาหรือเกี่ยว
 กับที่ดินนั้น รัฐบาลได้เคยแสดงในการ
 ออกพระราชบัญญัติ เกี่ยวกับค่านาหรือ
 เกี่ยวกับที่ดินนั้น รัฐบาลได้เคยแสดงใน
 การออกพระราชบัญญัติ เกี่ยวกับภาษีใน
 เรื่องเหล่านี้และเคยตอบกระทู้ ตามหลาย
 ครั้งแล้วว่า เป็นเรื่องซึ่งรัฐบาลจะต้อง
 ปรับปรุงใหม่ทั้งหมด เพราะฉะนั้นใน
 ขณะที่รัฐบาลยังมีได้ปรับปรุงอย่างหนึ่ง
 อย่างใดนั้น ถ้าหากจะแก้ไขแต่เพียง
 บางประการ รูปการก็จะสับสนซับซ้อน
 กันมาก คงท่านสมาชิกจะได้เห็นได้ว่า
 ๘. รัฐบาลได้พยายามปรับปรุงอยู่แล้ว
 หลวงศรีเชตรนคร ผู้แทน
 ๙. ราษฎรจังหวัดมณฑลบุรี : กล่าวหา
 ๑๐. ทามที่รัฐบาลจะปรับปรุงนั้น ขอทราบ
 ๑๑. ว่าจะมีเวลาปรับปรุงให้สำเร็จลงได้
 เมื่อไร
 ขุนสมามหารทิศะคดี รัฐมนตรี
 ๑๒. ช่วยว่าการกระทรวงการคลัง : กล่าวหา
 ๑๓. ทามที่จะคาดคะเนนั้นเข้าใจว่าอาจจะมิ

การผิดใ้รายแก่หตุถึง ความ ใจแล้ว
รัฐบาลจะพยายามไว้ที่ตค คงจะแลเห็น
ได้ว่างประมาณเป็นนา ก็ไคคงเงินไว้
เกี่ยวกับการน้อยบ้างแล้ว

ประธานสภา ฯ : กล่าววา
กระทู้ถามต่อไปของหลวงศรีเชตรนทร
หลวงศรีเชตรนทร ผู้แทนราษฎร
จังหวัดนนทบุรี : กล่าววา ข้าพเจ้าขอ
ตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การคลังต่อไปนี้ ๑. รัฐบาลได้มีนโยบาย
ในอันจะส่งเสริมอาชีพของราษฎรอยู่แล้ว
จะไปครุณาเพิ่มค่าเบียดงรัฐูปการ
ให้เพียงพอกับจำนวนชาวดกรรจกที่จะใช้
ทำงานโยธาได้หรือไม่ ๒. ถ้าได้ จะเพิ่ม
ให้ทันในปี พ.ศ. ๒๔๘๐ หรือไม่
๓. หากชคชของขอทราบว่าเป็นเพราะ
เหตุใด

ขุนสมภารหิตะคดี รัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงการคลัง : กล่าววา
กระทรวงการคลังขอตอบรอมกันวา
เงินค่าเบียดงรัฐูปการ นั้น ไคคง
งบประมาณไว้พอสมควร กับกำลังงาน
ด้จังหวัดให้มีโครงการทำงานเป็น
ลำดับ ไคไว้แบ่งไปมากน้อย จังหวัด
ไคมีงานน้อยก็ไคเงินน้อย แล้วแต่กรณี

นอกจากนี้ยังมีระเบียบแผนการราชการ
ค้องการไว้ผู้ทำงานโยธาไปใช้โดยออก
ค่าเบียดงเองก็ทำได้ หรือถ้าผู้ทำงาน
โยธาบังงานเหมาะไปทำแล้ก่อนกำหนด
ก็เป็นการช่วยเงินค่าเบียดงอยู่ส่วน
หนึ่งซึ่งนับว่าเป็นทางเพิ่มอยู่ในตัวแล้ว

ประธานสภา ฯ : กล่าววา กระทู้
ถามต่อไปของหลวงนรินทร์ ประสาทศรี
เวช

หลวงนรินทร์ ประสาทศรีเวช
ผู้แทนราษฎรจังหวัดช นทบุรี : กล่าววา
ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงธรรมการดังต่อไปนี้ ๑. ภายเมื่อ
พ.ศ. ๒๔๗๖ ข้าพเจ้าเคยตั้งกระทู้ถาม
รัฐบาลเรื่อง ให้จัดการตั้ง โรงเรียน
แพทย์พื้นชนในสาขาของ จุฬาลง กรม
มหาวิทยาลัย รัฐบาลได้ตอบกระทู้ของ
ข้าพเจ้าไป คราวนั้น วา รัฐบาลคำไว้ตั้ง
โรงเรียนสัตว์แพทย์ขึ้นก่อน เพราะมี
ความจำเป็นและสำคัญกว่า เหตุนี้ข้าพเจ้า
จึงขอถามว่าเป็นเวลาล่วงเลยมานานปี
แล้ว เหตุไครัฐบาลจึงมิได้จัดการตั้ง
โรงเรียนสัตว์แพทย์ขึ้น ทั้งนี้เพราะ
เหตุใด

ขุน ต.คน ขวพิศ ศึกษากร
รัฐมนตรีช่วย ราชการกระทรวง
ธรรมการ: กล่าวว่า กระทรวงธรรมการ
ขอตอบดังนี้ รัฐบาล ได้จัดตั้งแผนก
สัตวแพทยชน ในจุฬาลงกรณ์มหา-
วิทยาลัยตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๗ เป็นต้น
มาแล้ว

หลวง นรินทร์ ประสา สตรี เวช
ผู้แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรี กล่าวว่า
ขอชี้แจงตามข้อที่ ๑ ว่าการเรียน
สัตวแพทยชน กำหนดหลักสูตรกับ

ขุน ต.คน ขวพิศ ศึกษากร รัฐมนตรี
ช่วยราชการกระทรวง ธรรมการ :
กล่าวว่า สำหรับในขณะนั้นนี้ ได้กำหนด
สำหรับหลักสูตรปริญญา ๓ ปี

หลวง นรินทร์ ประสา สตรี เวช
ผู้แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรี: กล่าวว่า
ขอชี้แจงตามข้อที่ ๒ ว่า แพทย์พื้นบ้าน
สำคัญเหมือนกัน.....

ประธานสภา : ๑. กล่าวว่า
คณะเรื่องงาน ท่านถามแต่สัตวแพทย
กระทรวงตามข้อไปของหลวงศรีประกาศ

หลวงศรีประกาศ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ : กล่าวว่า
ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงธรรมการดังต่อไปนี้ เพราะ
เหตุโรงเรียนเกษตรศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่
ให้เข้าเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา
แต่อายุ ๑๐ ปีขึ้นไป จะเกณฑ์เด็กอายุ
อย่างเข้าปีที่ ๘ จะได้หรือไม่

ขุน ต.คน ขวพิศ ศึกษากร รัฐมนตรี
ช่วยราชการ กระทรวง ธรรมการ :
กล่าวว่ากระทรวงธรรมการขอตอบดังนี้
เหตุที่เกณฑ์เด็กอายุ ๑๐ ปีขึ้นไปนั้น
ได้พิจารณาตามความเหมาะสมและ
ความต้องการแห่งท้องถิ่นในขณะเริ่มใช้
พระราชบัญญัติ ประถมศึกษา ถ้าจะ
เกณฑ์เด็กอายุอย่างเข้าปีที่ ๘ ให้เข้าเรียน
ก็อาจทำได้ภายในวงเงิน ประมาณที่
อนุญาต

หลวงศรีประกาศ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ : กล่าวว่า
ถ้าต่างว่ามีเงินรัฐบาลจะเตรียมพร้อมที่
จะเกณฑ์เด็กอายุ ๘ ปีได้หรือไม่ ใน
เวลานี้รัฐบาลเตรียมพร้อมหรือไม่ถ้า
ต่างว่ามีเงิน

ขุนสุคนธ์ วิทศิกษากรร
รัฐมนตรีช่วยราชการกระทรวง
ธรรมการ กล่าววา ในข้อสมมติเช่นนั้น
ทางกระทรวงธรรมการเห็นว่า ถ้ามีครุ
พอที่จะสมัครภายในกำหนดก็อาจจะทำ
ได้

หลวงศรีประกาศ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ : กล่าววา
ข้าพเจ้าขอถามให้ท่านรัฐมนตรีตอบ
ตรง ๆ ว่า เรามีเงินแล้ว กระทรวง
ธรรมการมีคนพร้อมหรือไม่ ตามท่าน
ถ้าเรามีเงินแล้วกระทรวงธรรมการจะมี
คนพร้อมหรือไม่

ขุนสุคนธ์ วิทศิกษากรร
รัฐมนตรีช่วยราชการกระทรวง
ธรรมการ : กล่าววา ที่ถามว่ากระทรวง
ธรรมการมีคนพร้อมหรือไม่ นั้น ใน
กระทรวงธรรมการมีที่ประจำตำแหน่ง
อยู่แล้ว ถ้าจะขยายเพิ่มเติมก็ต้องเรียก
ผู้สมัครใหม่

หลวงศรีประกาศ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ : กล่าววา
เมื่อคราวรัฐมนตรีครั้งได้แถลงในที่
ว่าเงินมีถมไป แต่เนื่องจากทางกระทรวง

บอกว่าไม่มีคนพร้อมและท่านรัฐมนตรี
ธรรมการก็นั่งอยู่ในที่นั่น เมื่อท่านมี
พร้อมแล้วทำไมท่านไม่ลุกขึ้นได้

ประธานสภา : กล่าววา
ไม่ตรงเรื่อง

หลวงศรีประกาศ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ : กล่าววา
เมื่อถามเช่นนั้นไม่ก็ทำตามใหม่ เมื่อ
รัฐมนตรีธรรมการ ได้ฟังรัฐมนตรีกลอง
แล้ว ในเมื่อท่านมีคนพร้อมอยู่แล้ว แล้ว
เขามอบว่าท่านไม่มีคนพร้อมเขาจึงไม่ให้
เงินท่านมีคนพร้อมแล้วทำไมท่านนั่งอยู่
ด้วยจึงไม่บอกว่าเคยมีคนพร้อม
แล้ว ขอให้กระทรวงธรรมการเลิก

ขุนสุคนธ์ วิทศิกษากรร
รัฐมนตรีช่วยราชการกระทรวง
ธรรมการ : กล่าววา คนนั้นอยู่ที่การ
เรียกสมัคร และโดยในโอกาสที่
ข้าพเจ้าถูกถามเช่นนั้นก็ไม่ใช่ว่าโอกาส
ที่ข้าพเจ้าจะบอกแก่สภา ว่า นั้นว่าเป็น
อย่างไร

ประธานสภา : กล่าววา
กระทรวงไปของหลวงวิทศิกษากรร

หลวงพัฒนาคดี ผู้แทนราษฎร
จังหวัดพังงา : กล่าววา กระทั่งข้าพเจ้า
ได้รับคอบจากเลขานุการ รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงยุติธรรมแล้ว ขอถอน
ประธานสภา ฯ : กล่าววา
กระทั่ต่อไปของหลวงศรีเชตรนกร
หลวงศรีเชตรนกร ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดนนทบุรี : กล่าววา กระทั่
ของข้าพเจ้าขอถอนเพราะข้าพเจ้าเชื่อใน
ความเข้มแข็งของท่าน เพราะฉะนั้น
จึงขอถก

ประธานสภา ฯ : กล่าววา
การต่อไป ข้าพเจ้าได้รับหนังสือ
จากท่านนายกรัฐมนตรี ฉบับหนึ่งแจ้ง
มาว่า บัดนี้มันที่จะพิจารณาในสภาฯ
เป็นอันม่่ากระให พิจารณาทุกวัน
ตั้งแต่วันที่นั้นเป็นต้นไป เสนอเป็นญัตติ
ขึ้นมา

หลวงศรี ประ กาศ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ : กล่าววา
เรื่องราวที่ส่งมาให้อ่านเพิ่งส่งมาวันเอง
เพราะฉะนั้นจะครบสามวันก็คงเป็น
วันเสาร์เพราะฉะนั้นขอใหเริม พิจารณา
กันทุกวันที่วันเสาร์ที่จะมาถึงต่อไป

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทน
ราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช :
กล่าววา ที่แรกเรากตกลงกันไว้อาทิตย์
ละ ๒ วัน ที่น้เราจะมาเรียกทุกวันนี้
เห็นว่าจะถูกกันไม่ทัน และ กิจการ ที่ผ่าน
สภา ฯ นี้ไปก็จะบกพร่อง เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าเห็นว่าประชมวันหนึ่งวันหนึ่ง
จะดีกว่า

นายกรัฐมนตรี : กล่าววา งานมี
อยู่ข้างหลังอีกแยะ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
นึกว่าจะไม่ทันเพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให
เป็นทุกวัน

นายทอง อินทร ภูวิพัฒน์
ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี :
กล่าววา ที่รัฐบาลเสนอให้ประชุมทุกวัน
นั้นข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ที่ไม่เห็นด้วยนี้
ไม่ใช่ว่าข้าพเจ้าไม่ยอมทำงาน เพราะ
ทุกวันนี้ข้าพเจ้าทำงาน อยู่ทุกวันแล้ว
ที่ไม่เห็นด้วยนั้นก็เพราะว่าสภา ฯ เราได้
ถูกกำหนดแล้วว่า ทำงานไม่รอบ คอบ
และพระราชบัญญัติที่ผ่านสภา ฯ ไปทุก
ฉบับก็ใกล้กับัน มาแก่ ไร ใหม่เสมอมา
เป็นต้นว่าพระราชบัญญัติอาชญาบ้น ฯลฯ
เป็นฉบับที่ ๔ แล้ว พระราชบัญญัติ
จรรยา และ พระราชบัญญัติอะไร ๆ
อีกหลายฉบับทั้งนี้เพราะว่าเราทำงานไม่

รอบคอบ คือว่ารัฐบาลมีความประสงค์
 จะให้เราเอกราชอะไรกันเท่านั้น ใน
 เวลาต้นสมัยประชุม ครั้นมาถึงปลาย
 สมัยประชุม รัฐบาลก็ใช้วิธีเร่งมือทำ
 นองนี้ตลอดมา ทั้งรัฐบาลก็เคยได้รับ
 แล้วว่าตั้งแต่ก่อนนั้นท่านเคยได้ทำ เป็น
 วิธีการอย่างหนึ่ง แต่สำหรับสมัยประชุม
 สามัญที่แล้วมาท่านทำไม่ทัน แต่ท่านยัง
 ได้รับรองข้อไว้ว่า ท่านจะพยายาม
 อย่างยิ่งที่จะให้พระราชบัญญัติ โดเสนอ
 มาในต้นสมัยประชุมทุก ๆ ปี ทั้งนี้เพื่อ
 ที่จะให้ผู้แทนราษฎร ได้มีโอกาสที่จะ
 พิจารณา อย่างกว้างขวางและรอบ คอบ
 แต่ผลที่ได้เห็น บัดนี้เวาเมื่อเวลาเหลือที่จะ
 มีการประชุมอีกเพียง ๘ วัน และวัน
 นี้เราก็มีพระราชบัญญัติที่จะต้องพิจารณา
 ถึง ๔-๕ ฉบับ และพระราชบัญญัติ
 ที่ได้รับแจกวันนี้ก็มีจำนวนมาก ซึ่งแต่
 ละฉบับนั้นจะต้องอาศัย การพิจารณา
 อย่าง รอบ คอบ เป็น ต้นว่าพระราช
 บัญญัติว่าด้วยการเปลี่ยน สัตว์ ชาติ ซึ่ง
 เกี่ยวกับความเป็นเอกราช ของ ชาติไทย
 เหมือนกันมีการเปลี่ยนสัตว์ ชาติ ระหว่าง
 สยามกับพม่าก่อน แหม่น ปากจีน และ
 พระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่าง
 สยามกับเบลเยียม พระราช บัญญัติฝึก

และอบรมผู้สอนอายุ พระราช บัญญัติ
 คนเข้าเมือง พระราชบัญญัติกักกันผู้มี
 สันดานเป็นผู้ร้าย พระราชบัญญัติโอน
 เงินในงบประมาณแผ่นดิน ซึ่งแต่ละ
 พระราชบัญญัติสำคัญทั้งนั้น ซึ่งข้าพเจ้า
 ยืนยันได้ว่าในระยะเวลา ๘ วันนั้นสภาฯ
 ไม่สามารถจะ ทำ การ ได้ อย่าง เรียบร้อย
 แต่ถ้าแม้จะมีผู้กล่าวว่า พระราชบัญญัติ
 ที่รัฐบาลเสนอมาอย่างไรเราก็ไม่ควรจะ
 คั่งกักกัน ถ้าเช่นนั้นข้าพเจ้าก็คิดว่า
 การที่เราจะประชุมกันอย่างรวดเร็ว เช่น
 นักหาประโยชน์อื่นใดมิได้ ด้วยเหตุผล
 ดังกล่าวมาแล้วนี้ ข้าพเจ้า จึงคิดว่าเรา
 ควรจะพิจารณากันให้ รอบ คอบ และ ไม่
 เห็นด้วยในการที่จะเร่งการพิจารณาให้
 กระชั้นชิดเช่นนั้น ข้าพเจ้าหวังว่าสมาชิก
 ทั้งหลายผู้รักที่จะ ทำงานให้เป็นประ
 โยชน์แก่ชาติก็จะได้พิจารณากันโดย
 รอบคอบ

นายกรัชมณฑล : กล่าวหา ที่ไร
 ที่นั้น จะเป็นอย่างนี้เสมอไป ข้าพเจ้า
 นี้กว่า ประชาธิปไตยมีอยู่ครบโดย
 เป็น อย่าง นี้ อยู่เสมอไปก็ไม่ได้ ทำ
 อย่างไรก็ไม่ได้ ข้าพเจ้าก็หมกมุ่นอยู่
 เหมือนกันไม่ว่าที่ไหน และไม่ว่าประเทศ

ไหน ตอนสุดท้ายนี้ก็ต้องมีพระราชา-
บุญฤทธิ์อะไรก็อะไรออกมาอยู่เรื่อย ๆ
ก็เป็นความจริง เพราะกรรมกรรมเขาส่ง
ออกมาอย่างนี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึง
ขออ่อนน้อม ขอแรงสักหน่อยเด็ก ช่วย
กันทำให้มันเรียบร้อยหน่อย

ขุนวรพิษณุตฤณเวทย์ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดหนองคาย : กล่าววา
ในการที่ท่านนายกรัฐมนตรี ขอแรงพวก
เราเนี่ย เราเต็มใจจะทำ ถ้าหากว่าการ
กระทำนั้นจะเป็นผลดีแก่ประเทศ ขอให้
พระบิณฑบาตวันนั้นเราจะต้องพิจารณา
พระราชบัญญัติอีกถึง ๑๕ ฉบับ ซึ่ง
เป็นพระราชบัญญัติสำคัญ ๆ เกือบ
ทั้งหมด และนอกจากนั้นพระราช-
บัญญัติงบประมาณเราก็ยังค้างอีกที่จะ
ต้องได้รับการพิจารณาในที่ประชุมสมัน
ไม่น้อยเพราะมีการแปรญัตติหลายราย
และทั้งเป็นเรื่องสำคัญด้วย เหตุฉะนั้น
ถ้าหากว่าเรารีบค่าเข้าไป หรือรีบอาสา
ทำไป เราก็ทำได้แต่ไม่ดี ข้าพเจ้าคิดว่า
เป็นอย่างนั้น หรือผู้ใดเห็นว่าทำได้
ก็แล้วข้าพเจ้าเห็นว่า เป็นความ คึกที่ผิด
มากที่สุดก็เคย ก็เมื่อเช่นนั้นเราจะเอาทาง

ไหน จะเอาทางไม่ได้ผลหรือจะเอาทาง
ได้ผลดี ข้าพเจ้า รักในทางได้ผลดี
ก็เมื่อเราต้องการ จะได้ผลดีแล้วเราจะ
ทำงานโดยไม่ได้ผลเช่นนี้ อย่างกระเพาะ
อาหารซึ่งบรรจุน้ำอาหาร ได้แต่พอควรว
เท่านั้น ถ้าเกินไปก็แตก การทำงาน
ของมนุษย์เราก็เหมือนกัน กระเพาะ
อาหารที่บรรจุน้ำไปจนเกินไปเช่นพวก
เราก็ต้องทำกิน อย่างเต็มที่ดัง ที่เห็นกัน
ทุกวันนี้แล้วจะได้ผลดีอย่างไร นั่นแหละ
ความประสงค์ของท่านที่ขอแรงพวก
เราจะทำความเสีย หายแก่กิจการ ของ
ประเทศเราเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้น
ขอให้ท่านสมาชิกทั้งหลายใคร่ครวญให้
มากในการที่จะกล้อย ไปตามความเห็น
ของรัฐบาลนั้น ขอให้เอาเหตุผลมาพูด
กัน

ร.ต. ถัด รตินพันธ์ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดพิจิตร : กล่าววาในการ
ที่จวนจะหมดสมัยประชุมแล้วมีการ เร่ง
ทุกคราวข้าพเจ้าก็ลุกขึ้นคัดค้านทุกคราว
ก็ว่าหนักคัดค้านอีก ก็คือการที่เช่นนี้
ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ได้ผลดีเลยเพราะทำให้
เสื่อมเสียแก่กิจการ ที่ควร จะได้ผลดี
ไม่ได้ ข้าพเจ้า ไม่อยาก จะกล่าวช้า

ข้าพเจ้าเห็นด้วยตามที่แทนอุบล ฯ ได้
กล่าวเมื่อ กั้น แต่ काम ที่ท่านเจ้าคุณ
นายก ฯ ขอให้เราช่วยนั้นเราก็อยากจะ
ช่วยเราขึ้นก็จะทำเพราะผลที่ได้หรือข้อ
เสียดก็อยู่แก่สภา ฯ เพราะฉะนั้นเรา
ขอท่านบ้างขอให้ท่านเปลี่ยนเสียเด็ก
เปลี่ยนเสียใหม่ขอให้กระชั้น อย่างนี้
เลยเพราะ งานของ สภา ฯ จะไม่ไคลคลี

น.ต. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์
ร.น. รัฐมนตรีว่าการ กระทรวง
มหาดไทย : กล่าวที่รัฐบาลเสนอ
ขอให้ ได้มีการ ประชุมทุกวันนั้นก็มี
ใจว่าเราขอมใจที่จะเสนอเช่นนั้นเราก็
เสนอมา ความจริง ความบกพร่องที่
เราไม่สามารถจะ จัดเรื่องเข้า ได้ในต้น
สมัยประชุมนั้นเราก็ได้ขจัดแล้ว และ
นอกจากนั้นในระยะเวลาสองเดือนที่เรา
ประชุมกันนี้รัฐบาลก็มีเวลาในการที่จะ
จัดเรื่องเพิ่มเติมมา และมักจะปรากฏ
ว่าในคอนปดลยสมัยประชุมนั้นมักจะมี
เรื่องมากั่งอยู่ซึ่งเป็นธรรมดาของกิจการ
โดยทั่ว ๆ ไป ทั้งนี้ถ้าแม้ว่าท่านสมาชิกไม่
พร้อมที่จะได้พิจารณาเช่นนั้นแล้ว คือ
แทนที่จะ วิเคราะห์ว่าพระราชบัญญัติที่
เสนอมานี้ถ้าออกไปแล้ว จะ ไม่ไคลคลี
กลับจะกลายเป็นวิภาษ การ บางอย่างจึง

เราควรจะได้ทำ เรากลับไม่ได้อีก
เป็นต้น คือมี พระราชบัญญัติ ทดลอง
ฉบับที่เกี่ยวกับวิธีการแสดงนโยบายของ
รัฐบาลที่จะกระทำเพื่อให้รัฐสันไปเสีย
ก่อนที่จะ หมกอายุ ของ รัฐบาลชุดนี้
ถ้าแม้ว่าสภา ฯ นี้ ไม่ยอม ให้ผ่าน พระ
ราชบัญญัติเหล่านี้ไปแล้วก็หมายความว่า
รัฐบาลไม่มีโอกาสที่จะปฏิบัติ การงาน
ให้เป็นไปตามคำแถลงนโยบายซึ่งได้ให้
ไว้ต่อสภา ฯ นี้ ข้าพเจ้า เห็นท่านสมาชิก
ระลึกว่าการที่เราจะเข้าไปโดยไม่ไคลคลี
นั้นก็เห็นแต่เพียงว่าไม่ไคลคลี แต่ก็ยัง
ดีกว่าการที่เราจะ ไม่ทำอะไรเสียเลย
การที่เราจะ ไม่ทำอะไรเสียเลยนั้นก็เห็น
ว่าไม่ไคลคลีอะไรเลย

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดนครราชสีมา : กล่าว
ว่าท่านสมาชิกที่คัดค้านก็เป็น แต่ที่เราจะ
ทำงานไม่ไคลคลี ที่จริงที่เรามานั่งใน
สภา ฯ ก็เพื่อมาทำงานเมื่อเราให้ทำงาน
เราจะไม่ทำจะคอยอะไรกันอยู่แต่ข้าพเจ้า
เห็นว่าเรื่องนั้นก็ เป็น ความจำเป็นของ
สภา ฯ ตามที่รัฐบาลเสนอนั้นเราจะ
เอาหรือไม่เอาเท่านั้น ข้าพเจ้าจึงขอเสนอ
ให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

นายทองอินทร์ ภู่วหิน
 ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี :
 กล่าวว่า ข้าพเจ้าอยากขอให้เปิดอภิปราย
 ไป เพราะว่าลักษณะทำงานนั้นมี
 สถานหลายอย่าง ทำงานทุกทำงานหนึ่ง
 งานตงมกิตอย่างนี้เป็นต้น
 ประธานสภาฯ : กล่าวว่า
 ก็เห็นควรเปิดอภิปรายต่อไป ขอให้
 ปรคยกมือขึ้น

มีสมาชิยกมือ ๔๑ ท่าน
 ประธานสภาฯ : กล่าวว่า
 ก็ไม่เห็นด้วย ขอให้ปรคยกมือขึ้น
 มีสมาชิยกมือ ๓๒ ท่าน

ประธานสภาฯ : กล่าวว่า
 เป็นอันเปิดอภิปรายต่อไป

หลวงวินทร์ ภู่วหิน
 ผู้แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรี : กล่าวว่า
 ข้าพเจ้าผู้หนึ่งที่ไม่เห็นด้วยที่จะรับ
 บัญญัติที่รัฐบาลเสนอมานี้ เพราะว่า
 สมาชิกทุกคนผู้มีเกียรติในสภาฯ นี้ได้
 รับเลือกจากราษฎรมาแล้วถึงไว้เกียรติ
 ของสมาชิกทุกคน ซึ่งเราจะยอมให้
 รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยน
 ระเบียบวาระพระราชบัญญัติครั้งหนึ่ง
 ทั้ง ๑๐ กว่าฉบับเช่นนั้น ไม่สามารถที่

จะทำให้ สมาชิกทุกคนถึงเกียรติ
 ของสมาชิกว่า กฎหมายที่ออกจากสภาฯ
 นี้จะต้องตรวจกัน โดยต้องแก้แน่นอน
 เสียก่อนจึงจะออกไปบังคับได้ ข้าพเจ้า
 ขอซักท้วงอย่างว่าเมื่อเดือนตุลาคม
 พระราชบัญญัติควบคุมจำกัดขายนั้น
 เพียงสองสามชั่วโมงเท่านั้นก็ออกไปได้
 แล้ว แต่ก็ต้องกลับมาแก้ไขปรับปรุง
 กันอีก จะมีประโยชน์อะไร สมาชิก
 ประเภทที่หนึ่งไม่ควรจะยอมตามเป็น
 อันขาด เราไม่ไ้ไ้มานั่งยกมือคอยลงมติ
 เช่นนี้ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย

นายแฉะ ชูนิพันธ์ ผู้แทน
 ราษฎรจังหวัดเพชรบุรี : กล่าวว่า
 ข้าพเจ้าผู้หนึ่งที่จะค้าน ทั้งนี้ใช้ว่า
 ขี้เกียจถึง คักค้าน ไม่ให้ประชุมทุกวัน
 แต่ในเรื่องนี้ดูเหมือนจะเป็นเทคนิคของ
 รัฐบาลคือพอถึงตอนปลายสมัยประชุม
 แล้ว เป็นส่งเรื่องมามาก ๆ เพื่อหวังให้
 เราประชุมกันโดยรวบรัดจะได้เสร็จไป
 ได้ง่าย ๆ โดยไม่ต้องเถียงกัน เพราะ
 ฉะนั้น ถ้าเรายอมแล้วก็ต่อไปก็จะเป็น
 เช่นนี้ อีก เราควรจะได้นิสัยของ
 รัฐบาลเสียบ้าง ว่าถ้าเราไม่ยอมแล้ว
 เรื่องก็จะไม่เสร็จ ต่อไปรัฐบาลจะได้

ระวงเองในเรื่องนี้ ข้าพเจ้าได้ทราบว่า
 เวลาออกสมัยประชุมแล้วดูเหมือนทุก
 กระทรวง ทบวง กรม ไม่ได้เสนออะไร
 เข้ามาเลย พอจวนจะถึงสมัยประชุม
 แล้วจึงจะเสนอมาซึ่งคณะรัฐมนตรีแล้ว
 ก็มาร่วมอยู่ที่ คณะกรรมการ กฤษฎีกา
 คณะกรรมการ กฤษฎีกา ก็ทำ ไม่ทัน จึง
 ต้องส่งมาใน ตอนปลาย ๆ นี้ ผลที่สุด
 สภา ฯ นี้ก็ประชุมกัน ไปโดยรวนรัก
 แล้วประชาชนก็จะโทษว่าสภา ฯ นี้ ออก
 ไปโดยไม่รอบคอบข้าพเจ้าจึงไม่เห็นด้วย
 ที่จะประชุมทุกวัน

หลวงศรีประภาศ ผู้แทน
 ราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ : กล่าวว่า
 เรื่องนโยบายของรัฐบาลที่รัฐบาลแถลง
 ไว้ว่าจะทำอะไรนั้น แถลงไว้เมื่อก็ปี
 มาแล้ว เมื่อเรานี้แล้วในระหว่างนั้น
 รัฐบาลควร จะเตรียมกฎหมายที่ท่านจะ
 ทำอะไร ของท่าน หรือเมื่อเปลี่ยน
 รัฐบาลใหม่เมื่อปีกว่า ๆ มานี้ท่านควร
 จะเตรียมอะไร ที่ท่าน จะทำ ในสมัยของ
 ท่านเสีย เพราะฉะนั้น ถ้าหากว่าเราไม่
 ประชุมกัน ต่อ ไปแล้ว รัฐบาลก็ จะทำ
 กิจการตามที่รัฐบาลแถลงไว้ ในนโยบาย

นั้นไม่ได้ เพราะชัคข์ของ สภา ฯ
 อนุมัติในกฎหมาย ความข้อนี้เป็น
 แก้วเท่านั้นเอง ที่จริงรัฐบาลได้แถลง
 นโยบายไว้มานานแล้ว รัฐบาลควร
 เตรียมไว้ มีอะไรบ้างที่จะ ประกอบ
 นโยบายของรัฐบาล เพราะฉะนั้น
 เรียกว่าสภา ฯ นี้ เป็นผลึกไม่
 กฎหมายมี ก็ยังเป็น กายเป็น กองอำนาจ
 หนัก แต่ถ้าหากว่ารัฐบาลเห็นว่าการ
 ได้ทำมาก็แล้ว ประชุมกันคราวเดียว
 พอแล้ว เสนอ พิจารณาตรวจดู
 เสร็จไปโดยไม่ต้องมาประชุมก็ดีกว่า
 อย่างนี้เสียดีกว่า ที่จะต้องมาปรึกษ
 ข้าพเจ้าเห็นอย่างนั้น

นายกรมุนคร : กล่าวว่า
 ที่จริงไม่ได้มาแก้ด้วยอย่างไรหาได้
 ถ้าว่ากันตามจริงแล้วเรามีนโยบาย
 เหมือนกันที่จะดำเนินการ เราดำเนิน
 เป็นตอน ๆ นี้แหละตอนสุดท้าย เพราะ
 ฉะนั้นตอนสุดท้ายมาแล้ว

ว.ท. ทองคำ กล้ายโองม
 ผู้แทนราษฎร จังหวัด บราจัน บราจ
 กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอเรียนต่อที่ประชุม
 ว่า ความจริงมีอยู่บ้างที่กฎหมายที่อยู่

แล้วต้องเข้ามาแก้ไขอีก แต่ข้าพเจ้า
เรียนว่าประเทศเราเป็นประเทศใหม่
กลาง เรายังถือว่าเสรีไม่ได้ และขอ
เป็นอีกที่ว่า ถูกเลือกจากวาระกรรมมา
เมื่อหกทศวรรษเบาหนักขอโทษ
เมื่อ เมื่อคิดไปก็แก้กันใหม่ได้ เขา
สอดเข้ามาให้ทำงาน เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติว่าจะเอาตามที่
รัฐบาลเสนอ หรือ จะเอาตามที่สมาชิก
กติกาค่า เพื่อให้ประชุมทุกวันหรือไม่

นายทองอยู่ พุดพัฒนา ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดชลบุรี : กล่าวว่า
ข้าพเจ้าขอเบ็ดคอกิปรายต่อไป

ประธานสภา ฯ : กล่าวว่า
ผู้ใดเห็นควร เบ็ดคอกิปรายต่อไป ขอให้
ไปรคอกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๒๗ ท่าน

ประธานสภา ฯ : กล่าวว่า
ผู้ใดไม่เห็นด้วยขอให้ไปรคอกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๔๓ ท่าน

ประธานสภา ฯ : กล่าวว่า
เป็นอันลงมติ ข้าพเจ้าจะขอให้ประชุม
วันจันทร์

นายเตียง ไชยกาล ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี : กล่าว

ว่า ข้าพเจ้าขอเสนอญัตติแปรญัตติเป็น
ประชุมวันเว้นวัน

ก. ยูเตียง ทองสงขลา หลวง
นรินทร์ประสาตวิเศษ นายทองอินทร์
ภริพัฒน์รับรอง

ประธานสภา ฯ : กล่าวว่า
เดี๋ยวนี้กำลังจะลงมติก่อนแล้ว ท่านจะ
แปรญัตติให้เป็นวันเว้นวัน ตามข้อ
บังคับข้อ ๔๔ เอาอย่างนี้ได้ไหมแล้ว
จะเอาอย่างรัฐบาล หรือ จะเอาอย่างอื่น
เอาประชุมทุกวันหรือไม่เสียก่อน ถ้าไม่
เอาประชุมทุกวัน แล้วก็เอาอย่างของ
ท่าน พุคกันให้เป็นที่เข้าใจเสีย เดี่ยวนี้
มีญัตติหลังที่สุดตามข้อบังคับข้อ ๔๔
จะต้องลงมติก่อน ข้าพเจ้าพูดให้เป็นที่
เข้าใจกัน ประเดี๋ยวจะว่าเข้าใจกัน
ถ้าเห็นว่าประชุมทุกวันแล้วก็ไม่ต้อง
ลงมติ ถ้าไม่เห็นด้วยแล้วก็ต้องลงมติ
อีกครั้งหนึ่ง ผู้ใดเห็นว่าควรจะประชุม
วันเว้นวันตามญัตติหลังที่สุด ขอให้
ใช้รคอกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๔๑ ท่าน

ประธานสภา ฯ : กล่าวว่า
ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรคอกมือขึ้น

สมาธิยกมือ ๓๙ ท่าน

ประธานสภา ฯ : กล่าวว่าเป็นอันมีการประชุมวันนี้ วันหนึ่งพรุ่งนี้วัน เวลาตามเดิม เกี่ยวกับญัตติของรัฐบาล เสนอญัตติร่างพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๙๐ ทอสภาผู้แทนราษฎร เกี่ยวข้องไม่ได้จัก และขอให้พิจารณาในวันที่ ๒๓ เดือนนี้ การพิจารณานั้นแล้วแต่ที่ประชุม

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎร จังหวัด นครศรีธรรมราช : กล่าว ว่า คำระเบียบวาระเดิมไม่มีพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติมอยู่ พระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติมตามระเบียบวาระเดิมจะ เข้าคือวันเสาร์ เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าเราควรจะอ่านพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติมซึ่งรัฐบาลเพิ่งเสนอมาและเพิ่งได้รับเมื่อคืนเสียก่อน เพราะฉะนั้นเฉพาะวันนี้บางคนยังไม่ได้รับ ขอให้พิจารณาคำระเบียบวาระเดิมไปก่อน

ประธานสภา ฯ : กล่าว ว่า ไม่ใช่ เรื่องนี้ข้าพเจ้าได้รับมาจากหลวง

รัฐบาลมาเสนอที่ประชุม ที่ประชุมจะรับหรือไม่รับก็แล้วแต่ที่ประชุม ไม่ใช่จะรักษาตำแหน่งอะไรถึงแม้ทางรัฐบาลเหมือนกัน ถ้าท่านไม่มีความชกข้อจะได้พิจารณาในวันนี้

นายทอง อินทร์ ภูวิผล ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าว ว่า รัฐบาลว่าถ้าไม่มีการชกข้อเพราะฉะนั้นเมื่อมีการ ชกของรัฐบาลไม่ควรจะย่นญัตตินั้นประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง ในการที่จะพิจารณาพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติมหรือโอนเงินในงบประมาณนั้น ข้าพเจ้าก็ยังไม่รู้ชื่อพระราชบัญญัติแน่ชัด ข้า โดยเรายังไม่รู้ข้อความอย่างใดเลย ข้าพเจ้าก็ไม่รู้ว่าจะพิจารณาอย่างไรในประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง แม้เราจะพิจารณวันนี้ ผลก็คงจะได้เท่ากับไปพิจารณาวินพฤตสภาก็ ซึ่งจะต้องส่งไปยังกรรมาธิการพิจารณาไปประมาณแปดวัน และกรรมาธิการนั้นก็ยังไม่พิจารณาจนไม่เสร็จ จะต้องประชุมกันอีกสองสามครั้ง ถ้าเราจะพิจารณากันในวันพฤตสภาก็ และถ้าหากแปรญัตติหนึ่งวันแล้วกรรมาธิการก็อาจ จะเร็ว

ทำงานในวันศุกร์ได้ทีเดียว ผลไม่เสีย
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าใคร่จะวิงวอน
รัฐบาลขอให้ควักหนังสือเสียก่อน ว่าคว
หนังสือในหนังสืออะไรบ้าง

นายสนธิ เจริญรัฐ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดนครราชสีมา : กล่าว
ว่า ข้าพเจ้าขอให้ท่านประธานไปร
คอีก ครั้ง ว่าจะให้พิจารณาพระราช
บัญญัติโอนเงินในงบประมาณ หรืองบ
ประมาณเพิ่มเติม ยังไม่เข้าใจ

ประธานสภา ฯ : กล่าวว
่า งบประมาณเพิ่มเติม ข้าพเจ้าพูดอย่าง
ชัดแล้วว่างบประมาณเพิ่มเติม

นายสนธิ เจริญรัฐ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดนครราชสีมา : กล่าว
ว่า พระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติม
ยังไม่อยู่ในมือสมาชิกแล้วจะเอาอะไร
พิจารณากันได้

ประธานสภา ฯ : กล่าวว
่า ข้าพเจ้าบอกแล้วว่าแล้วแต่ที่ประชุม

นายสนธิ เจริญรัฐ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดนครราชสีมา : กล่าว
ว่า ถ้าเช่นนั้นข้าพเจ้าเข้าใจว่ามติวิ

มติสภาฯ เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๐๑ มี
มติเห็นชอบ

ประธานสภา ฯ : กล่าวว
่า ไม่ใช่ตามธรรมเนียมประชุมสามัญแบบ
วาระวันไว้แต่ที่ประชุมจะตกลงเป็น
อย่างอื่น เพราะฉะนั้นในที่นี้ข้าพเจ้า
จึงเสนอให้ท่านได้มีโอกาสพูด

ขุนวรสิทธิ์ ตรีถวณเวทย์ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดหนองคาย : กล่าวว
่า การพิจารณาในที่ประชุม จะไม่มีข้อ
บังคับใดที่ให้พิจารณาพระราชบัญญัติ
ซึ่งสมาชิกไม่ได้รับ ร่างพระราชบัญญัติ
งบประมาณเพิ่มเติมนั้นสมาชิกยังไม่
ได้รับเลย การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ที่สมาชิกไม่ได้รับนั้นข้อบังคับข้อ ๒
ยังสงสัย

นายกรัฐมนตรี : กล่าวว
่า ถ้าไม่เป็นที่ปองคอง จะเลื่อนไป
วันหน้าอีกก็ได้

ประธานสภา ฯ : กล่าวว
่า ข้าพเจ้าจะจัดส่งไปตามระเบียบ และ
จะให้พิจารณาในวันหลัง ข้าพเจ้าได้รับ
หนังสืออย่างนี้ก็ต้องเสนออย่างนี้ ที่
วาระต่อไปพระราชบัญญัติ การแพทย์
ก็ขอให้มีผู้เสนอให้เปลี่ยนระเบียบจ
ะ
ถึง ๒ ชั้น ก็อนายเสียง ไชยกล
ขอให้ถอดพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
การคุณวุฒิ และระเบียบข้าราชการ

สิ้นยุค ขอให้อาพระราชบัญญัติ
เปลี่ยนแปลงเขตจังหวัด ชน พิจารณา
ก่อน เมื่อมีผู้เสนอนั้นข้าพเจ้าจะขอให้
ลงมติว่าจะเปลี่ยนระเบียบวาระหรือไม่
ถ้าเปลี่ยนจะเอาของใคร

นายเลียง ไชยกาล ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี : กล่าววา
ข้าพเจ้าขอเรียนที่ประชุมให้ทราบสัก
เล็กน้อยว่า ร่างพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการตุลาการนั้นสำคัญมาก แต่
ในรายงานกรรมาธิการนั้นท่านจะเห็นว่า
ผลของการประชุมอาจจะเป็นสองอย่าง
คือ อย่างหนึ่งเราพิจารณาตามที่
กรรมาธิการเสนอมานี้ทีเดียว และอีก
อย่างหนึ่งก็ส่งกันไปให้กรรมาธิการ
พิจารณาใหม่และให้สมาชิกมีโอกาส
แปรญัตติอีกครั่งหนึ่ง ในกรณีสั่งนั้น
จำเป็นอย่างไรที่เราจะต้องใช้เวลาตาม
สมควรเพื่อให้ใคร่ครวญ ประการหนึ่ง
ข้าพเจ้าจึงเสนอญัตติอีกประการหนึ่ง
ท่านข้าราชการที่ทำหน้าที่โดย เฉพาะ
ฝ่ายบริหารก็ได้สละเวลาประชุมกันแล้ว
เพื่อไม่ให้เสียเวลาของแผ่นดิน ควรจะ
ให้กฎหมายนั้นผ่านสภาฯ ก่อนอื่น อีก
ประการหนึ่ง พระราชบัญญัติอื่น ๆ

ในระเบียบวาระวันนี้ เป็นวาระที่ ๒
ทั้งสิ้น

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎร
จังหวัดนครราชสีมา : กล่าววา ตามที่
ท่านสมาชิกเสนอนั้นข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย
เพราะว่าพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการตุลาการนั้นกฎหมายเก่า
อยู่แล้ว เราคำนึงตามกฎหมายเก่าก็
ไม่ขัดข้องอะไร และพระราชบัญญัติ
การแพทย์นั้นเป็น พระราชบัญญัติซึ่ง
ทำขึ้นใหม่ ซึ่งเราจะให้พิจารณา
โดยด่วน และพระราชบัญญัติเปลี่ยน-
แปลงเขตจังหวัดนั้นก็เช่นเดียวกัน
เมื่อตกลงกันแล้ว เจ้าหน้าที่ก็จะไป
แบ่งกันทันที ซึ่งจะยกเว้นเสียไปพิจารณา
ตามระเบียบวาระเดิม

ด. ยู เกียจ ทองดงยา ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี : กล่าววา
สำหรับท่าน สมาชิกที่เสนอขอเปลี่ยน
ระเบียบวาระเอาพระราชบัญญัติ
เปลี่ยนแปลงเขตจังหวัด ชน พิจารณา
ก่อนนั้น ข้าพเจ้าคิดว่า ร่างยังไม่
ได้รายงาน ไปยังกรรมาธิการ ซึ่งยัง
ไม่พร้อมที่จะมาอภิปรายในวันนี้

ประธานสภาฯ : กล่าววา
ไม่ใช่ เขาขอให้ลงมติแล้ว ผู้ใดเห็นควร

พิจารณาไปกรมระเบียบเดิม ขอให้ไปรค
บุคคลมีขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภา ฯ : กล่าววา
ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรคยกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภา ฯ : กล่าววา
เป็นอนพิจารณาไปกรมระเบียบบวระเดิม
วาระต่อไปนี้ ร่าง พระราชบัญญัติ
การแพทย์ พุทธศักราช ๒๔๗๕ ซึ่ง
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จ
แล้วเสนอให้พิจารณาต่อไปในวาระที่ ๒
และที่ ๓ ขอเชิญกรรมการประจำที่
ขอให้เดชาธิการอ่าน ตั้งแต่ชื่อพระราช
บัญญัติ

เดชาธิการสภา ฯ : อ่านวา
ร่างพระราชบัญญัติ การแพทย์
พุทธศักราช ๒๔๗๕ ซึ่งคณะกรรมการ
ธิการแก้ไขเป็น พระราชบัญญัติ
ควบคุมการประกอบโรคศิลป์ พุทธ-
ศักราช ๒๔๗๕

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทน
ราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช :
กล่าวว่า พระราชบัญญัตินี้ตามร่างเดิม
รัฐบาลเสนอมาเรียกว่าพระราชบัญญัติ
การแพทย์ ตามที่ข้าพเจ้าเข้าใจ ด้วย
ความมุ่งหมายที่ว่า เราจะควบคุมคนที่

เป็นแพทย์ เก่ากว่ากรมวิสามัญ
เป็นพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบ
โรคศิลป์ ข้าพเจ้าไม่เข้าใจว่าจะทรง
ถามเรื่อง เพราะฉะนั้นขอให้กรม
วิชาการชี้แจง

พระยาอรรถการยูน พันษ
กรรมาธิการ : กล่าววา การที่คณะ
กรรมาธิการเปลี่ยนชื่อพระราชบัญญัติ
นี้เป็นพระราชบัญญัติควบคุมการประ-
กอบโรคศิลป์ ก็ โดยเหตุที่ว่าพระราช
บัญญัตินี้เรา ได้บัญญัติควบคุมการ
ประกอบโรคศิลป์ทั้งในทาง แพทย์และ
ในทางอื่นไว้ด้วย กล่าวคือว่า เราได้
ควบคุมถึงการพยาบาลและการศัลยกรรม
และทันตกรรม ซึ่งในสาขาเหล่านี้หาได้
เป็นการแพทย์ไม่ เพราะฉะนั้นการที่
จะให้ชื่อว่า เป็นพระราชบัญญัติการแพทย์
ก็ไม่ตรงกับในพระราชบัญญัติ จึงแก้
ชื่อให้ตรงกับข้อความในพระราชบัญญัติ
ที่เราจะควบคุม

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ประธานสภา ฯ : กล่าววา ผ่านไป
เดชาธิการสภา ฯ : อ่านมาตรา
๑. ๒. ๓. ๔.

นายแช ยูนพันษ ผู้แทนราษฎร
จังหวัดเพชรบุรี : กล่าววา มาตรา ๔

ในข้อ ก. เวชกรรม กรรมวิธีการ
ได้แก่คำว่า การผูกกรรมก็เป็นสุติกรรม
ส่วนในข้อ ง. มีคำว่า สุติกรรมคือการ
ผูกกรรม แต่กรรมวิธีการได้แก่คำว่า
สุติกรรม ออก เอาแต่คำว่าผูกกรรมไว้
เพราะฉะนั้นต่างกันอย่างไรในข้อ ก.
และข้อ ง. ขอให้อธิบาย

พระยาบวรวิกรมเวชการ กรรมมา-
ธิการ: กล่าวว่า ในการที่เปลี่ยนคำสุติ
กรรม กับกรรมผูกกรรมนั้น คือในเรื่อง
การเวชกรรมที่เรียกว่าสุติกรรมนั้น ใน
ชั้นเดิมเรียกว่าผูกกรรม ความจริงคำ
สองคำนี้มีความหมายคล้าย ๆ กันแต่ต่าง
กันอยู่หน่อยที่เรียกว่าสุติกรรมนั้นกว้าง
กว่าผูกกรรม เพราะในการสุติกรรม
นั้นแพทย์มีสิทธิที่จะทำ โคกกว้างขวาง
ส่วนในการผูกกรรมนั้น ซึ่งแต่เดิม
เป็นการสุติกรรมแล้วเปลี่ยนเป็นผูก-
กรรมนั้น เพื่อให้เป็นการแคบเข้า
เพราะจะทำอย่างสุติกรรมไม่ได้

เลขาธิการสภาฯ : อ่านมาตรา ๔

หลวงศรีประกาศ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ : กล่าวว่า
มาตรา ๔ กรรมวิธีการได้แก่ในข้อ
ข. คือ คำชรัมนิยมใบอนุญาตสำหรับ
ผู้ประกอบโรคศิลป์แผนโบราณในสาขา

เวชกรรม ๔ บาท สาขาอื่น ๒ บาท
ข้าพเจ้าขอแก้ผู้ทักว่า สาขาเวชกรรม
ขอแก้เป็น ๒ บาท สาขาอื่น ๆ ๑ บาท
เหตุที่แก้ผู้ทักเช่นนี้ด้วยเหตุว่า ตาม
มาตรา ๑๑ นั้น ผู้ประกอบโรคศิลป์
โดยไม่ได้ศึกษาวิชาอะไรแล้วก็ไม่
ต้องมาจดทะเบียน รัฐบาลมีความมุ่ง
ประสงค์ในการออกกฎหมายนี้เพื่อที่จะ
ควบคุมโรคศิลป์ เพราะฉะนั้นถ้าเราใช้
กติกเอาเงินแก่ชาวบ้านนอก ๆ เขาก็
ไม่มาจดทะเบียน และจะกักควบคุมตัว
พระราชบัญญัตินี้ ถ้าเอา ๔ บาทก็
๒ บาท อย่างชาวบ้านนอกไม่มีเงิน
จริง ๆ เพราะฉะนั้นเรากควบคุมตัว
อย่าเห็นแก่เงินเลย ข้าพเจ้าจึงได้แก้
ผู้ทักจึงได้เรียนมาข้างนี้

พระยาบวรวิกรมเวชการ กรรม
ธิการ: กล่าวว่า เรื่องการชรัมนิยม
กรรมวิธีการได้ตกลงจากเดิมลงมา
แล้ว ที่จริงเห็นว่าในสาขาเวชการ
แผนโบราณ ๔ บาท และสาขา
๒ บาทนั้นเป็นอัตราค่า และเข้าใจ
ผู้ที่ประกอบโรคศิลป์ในทางนี้อาจจะ
ได้ และการเสียค่าธรรมเนียมนี้
การเสียกว้างเกิดวกลดข้อ ก. กรรม
ธิการเห็นว่าเป็นอัตราที่สมควรแล้ว

หลวงศรีประกาศ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดเชียงใหม่: กล่าวว่า
ขอให้อภัย

มีสมาชิกรับรอง

ประชาชนสภา ฯ: กล่าวว่า ผู้ใด
เห็นควรให้เป็นไปกรรมกิจของกรรมกาธิ-
การ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๓๕ ท่าน

ประชาชนสภา ฯ: กล่าวว่า ผู้ใด
ไม่เห็นด้วยขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๒๐ ท่าน

ประชาชนสภา ฯ: กล่าวว่า เป็น
อันน่าให้เป็นไปกรรมกิจของกรรมกาธิการ

เลขาธิการสภา ฯ: อ่านว่า
มาตรา ๖

หลวงศรีประกาศ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดเชียงใหม่: กล่าวว่า
มาตรา ๖ นั้นข้าพเจ้าแปรญัตติไว้ คือ

ข้าพเจ้าแปรญัตติว่า คณะกรรมการ
แพทย์นั้นให้มีสมาชิกกรรม ๒ นาย

และการพยาบาล ๒ นาย และเกี่ยวกับ
โบราณ อย่างละ ๑ นาย เหตุที่แปร

เช่นนี้เพราะเหตุว่ากรรมการแพทย์นั้น
ในเวลานี้ ในการปรุรงยานั้น แพทย์
ได้เรียนปรุรงยามาเหมือนกัน แต่แพทย์

เรียนแต่เพียงเดิน ๆ เท่านั้น พวกที่
เรียนในการปรุรงยานั้นเขาเรียนโดย
เฉพาะและรู้เรื่องราวในการนั้นดี ใน
เวลานี้แพทย์ปริญญาได้แยกกิจการอันนี้
ของเขาไปทำเสียหมด กล่าวคือแยง
ปรุรงยาเสียเอง จนนักปรุรงยาไม่มีทางทำ
มาหากิน และมีเมื่อเรามีกรรมการแพทย์
เพื่อพิจารณานักปรุรงยา เราก็ไม่เอา
นักปรุรงยาเข้าไปอยู่ในนั้นด้วยแล้วผู้ใด
จะคิดเห็นว่าเขาผิดหรือถูกประการใด
เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วเป็นการสมควรอย่าง
ยิ่งที่จะให้ผู้ชำนาญการพิเศษเข้าไปอยู่
ในนั้นด้วย รัฐบาลนั้นได้เคยกล่าวเสมอว่า
เราจะทำอะไรแล้วเราจะต้องเอาเทคนิค
เขาไปร่วมอยู่ในนั้นด้วย แต่เฉพาะใน
เรื่องนี้ไม่ได้อำนาจที่มีเทคนิคเขาไปเป็น
กรรมการเลย พวกเกษตรกรรมไม่มี
โอกาสเข้าไปเป็นใหญ่เป็นโต ก็ไม่มี
โอกาสเสนอชื่อเข้ามาได้ แล้วท่าน
ก็ใช้แพทย์ปริญญาทำงานในการ ปรุรงยา
ด้วย ซึ่งคามธรรมคาแล้วเป็นการไม่ถูก
ทีเดียว

พระยาอรรถการีย์สุนทร
กรรมกาธิการ: กล่าวว่า ในเรื่องคณะ

กรรมการแพทย์นั้น จะควรตั้งผู้ใดเป็น กรรมการบ้างนั้น กรรมการก็ได้ใคร่ ครัวอยู่อยู่มาก ในชั้นนั้น ถ้าจะดูเพียง เผิน ๆ น่าจะเป็นได้ว่าคณะกรรมการ แพทย์ควรจะต้องประกอบด้วยผู้แทน ของ สาขาต่าง ๆ เข้ามาเป็นกรรมการ แต่ ว่าถ้าเราจะทำเช่นนั้นแล้ว ผลจะเป็น อย่างไร คณะกรรมการแพทย์นั้น เรา ต้องการผู้ที่มีความรู้ที่ค้ำที่สุดให้เป็น กรรมการ เป็นต้นว่าถ้าเกิดกรณีหนึ่ง ขึ้น ก็คณะกรรมการทุก ๆ คนจะต้อง มีความรู้ในกรณีที่เกิดขึ้นนั้น ถ้าเรา ต้องการเอาคณะกรรมการแพทย์ในสาขา ต่าง ๆ สาขาละ ๑ นาย หรือ ๒ นาย แล้ว ถ้าเกิดกรณีขึ้นในสาขาใด จะ เห็นได้ว่า จะมีกรรมการ ๑ นายหรือ ๒ นาย ในสาขานั้นคณะกรรมการ แพทย์จะมีสมรรถภาพไม่เพียงพอประ- การหนึ่ง อีกประการหนึ่งถ้าเราเอา สาขาละ ๑ นาย หรือ ๒ นายแล้ว ก็ ให้คิดว่าคณะกรรมการแพทย์นั้นจะมี สักกี่คน จะมีกรรมการมากที่เดียว จะ ทำให้การ ประชุมดูยุ่งยาก ไม่เป็นการ สมควรโดยเหตุนี้กรรมการจึงใช้ผู้แทน ของกรรมการของแพทย์ทหาร เจ้าหน้าที่

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งท่านเหล่านั้นเป็นผู้ที่มีความรู้ในทุก ๆ สาขา มี สมรรถภาพที่จะวินิจฉัยกรณีทุก ๆ กรณี ได้

หลวงศรีประภาศ ผู้แทน ราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าววาทะที่จะบอกได้ว่าใครมีความรู้อย่างไรนั้น แล้วแต่ผู้มีอำนาจที่จะว่า เราควรศึกษา บ้าง เราจะทำอะไรเราต้องหาผู้มีเทคนิคนี้ ในวิชานั้น ท่านกล่าวว่า กรมสาธารณสุข ก็มีความรู้ แล้วแพทย์ทหารก็มีความรู้ จริงอยู่ แต่ว่าท่านเหล่านั้นไม่ได้เรียน วิชาเฉพาะอย่างนี้ ทำให้เราไม่ต้องการ ผู้ชำนาญซึ่งเขาทำอยู่ เมื่อเป็นเช่นนั้น แล้ว ข้าพเจ้าไม่เห็นเลยว่าความยุติธรรมจะอยู่ที่ไหน เราเป็นใหญ่ เราอยากจะทำอย่างไรทำอย่างไรก็ทำได้ แต่ว่าถ้าเราจะทำด้วยความยุติธรรม ถ้า เมื่อไม่เอาผู้มีความรู้ในเรื่องนั้นร่วมรู้ ไปด้วย เกสร์กรรมเรามีความรู้ก็ควร จะให้เขาขึ้น แสดงเหตุผลเพราะเหตุ อะไร เกสร์กรรมจึงจะต้องทำอย่างนั้น ถ้าอย่างนั้นข้าพเจ้าก็ถือว่าเป็น ความยุติธรรมเหลือเกิน

หลวงวินทร์ ปรึกษาตรีเวช
 ภิรมมาธิการ: กล่าวว่ ตามที่คณะ-
 ภิรมมาธิการนี้ ได้เดิมสาขาเภสัชกรรม
 ดึงไปด้วยนั้น เพราะเหตุว่าการเรียน
 แพทย์ในจุฬาลงกรณ์นั้น พวกที่เสร็จ
 จากมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์แล้ว เรียก
 ว่าแพทย์แผน บัง ชุบัน ชัน หนึ่ง พวก
 เหล่านี้เขาได้ฝึกฝนวิชาการแพทย์และ
 สาขาเภสัช กรรมก็รวมอยู่ ใน นั้น ด้วย
 พวกเหล่านี้ ได้ฝึกฝน จน ชำนิ ชำนาญ
 อีกประการหนึ่งสาขาเภสัชกรรม ในกรุง
 สยามเวลานี้ก็หาได้มีสาขาอื่น แนนอน
 ไม่ ยังเป็นสมาคมที่เล็ก ๆ อยู่ กรรมมา
 ธิการเห็นว่าจะได้ไว้ก็จะเป็นการมากไป
 และเห็นว่ากรรมกรที่เป็นหน่วยของ
 ทางราชการ นั้นล้วนแล้วไปด้วยแพทย์
 ที่มีคุณวุฒิแล้วจึงเห็นว่าเป็นการสมควร
 แล้ว

หลวง ศรีประ กาศ ผู้แทน
 รวมมิตรจังหวัดเชียงใหม่: กล่าวว่
 เราไม่ต้อง ทุกคน ว่ามาก สมาคม
 เภสัชกรรมได้ยกฐานะเป็นในรัฐบาลสยาม

เพราะฉะนั้นท่านเองเป็นเครื่องแสดง
 ให้เห็นว่า เภสัชกรรมมีสมาคมถูกต้อง
 ตามกฎหมาย ส่วนที่หรือมากนั้น เมื่อเขา
 มีสมาคมแล้ว รัฐบาลก็รับรอง แล้ว เขา
 ก็ควรจะเป็นสมาคมที่ถูกต้อง ท่านที่
 กล่าวนี้ ก็ล้วน แค ท่าน แพทย์ เพราะ
 ฉะนั้น ท่าน แพทย์ ก็ ว่าแค เรื่อง แพทย์
 แพทย์เวลาที่จะออกเขาสอบว่า เขา
 จะไม่แย่งกันทำมาหากิน เมื่อเป็นเช่นนั้น
 เขาเป็นกรรมกรก็คิดทำกรรมสิทธิ์-
 กรรมอยู่นั่นเอง ข้าพเจ้าเห็น ว่าสมควร
 เหลือเกิน เพื่อความยุติธรรมแล้วควร
 จะให้ สาขาอื่น ๆ รวมด้วย

พระยาบริรักษ์เวชกวี กรรมมา
 ธิการ: กล่าวว่ ในเรื่องนี้กรรมมาธิการ
 ได้พิจารณาทุกอันโดยรอบคอบแล้ว เห็นว่า
 ในกรที่จะให้ให้มีผู้แทนในที่ต่าง ๆ มานั้น
 ถ้าจะเชิญผู้แทนเภสัช กรรมสมาคม
 เข้าม่าเท่านั้นก็ควร แคแต่ต้อง เชิญทั่วไป
 จะต้องมีผู้แทนมาจากสาขาต่าง ๆ ซึ่งถ้า
 รวมกันแล้วก็เกือบจะร่วม ๓๐ ท่าน ซึ่ง
 กรรมมาธิการเห็นว่าเป็นการมากเกินไปจะ
 ทำให้การบริหารงานนั้น อาจจะ ไม่ดีพอ

ตามที่เมื่อต้น ทาน กรรมมาธิ การได้เสนอไว้แล้วนั้นอย่างหนึ่งแล้ว เพราะฉะนั้น ในนี้ จะเห็น ได้ว่า คณะ กรรมมาธิ การควบคุม ประกอบ วิชาศิลปะเป็น คณะกรรมมาธิ การซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่รัฐบาลทั้งสิ้น ไม่มีผู้แทนสมาคมและ ไม่มีผู้แทนในสาขาอื่นมาเลย นอกจากผู้ประกอบวิชาศิลปะแพทย์แผนโบราณ ซึ่งจะได้ตั้งขึ้นเท่านั้น เป็นอันว่าในการที่จะมีผู้แทนต่าง ๆ นั้น ไม่ใช่มีผู้แทนเพื่อจะมาดูแลผลประโยชน์อะไรของกันมิได้ แต่ว่า คณะกรรมมาธิ การนี้ มีหน้าที่จะบริหารงาน และควบคุมงานให้เป็นไปตามกฎหมาย เพราะฉะนั้น ก็ไม่จำเป็นที่จะต้องมีผู้แทนมากได้

นายกิมเต็ง สนิชเสก ผู้แทนราชครู จังหวัดราชบุรี : กล่าว ว่า ข้าพเจ้าเห็นต้องกับผู้แปรรูปคดี เพราะเหตุว่า พระราชบัญญัติ นี้ ได้ตั้งชื่อว่า พระราชบัญญัติควบคุมการประกอบวิชาศิลปะ การประกอบวิชาศิลปะนั้นได้แบ่งออกเป็นสาขาต่าง ๆ ถึง ๖ สาขา แล้วในจำนวนสาขาเหล่านี้ต่างฝ่ายต่างก็เวียน

มาโดยเฉพาะ การตั้งกรรมการสำหรับหน่วยสาขาเหล่าแพทย์ จะให้แพทย์เข้มแข็งข้อเท็จจริงในกิจการที่เขาเรียนมา โดยเฉพาะจะเป็นการเสียหายอย่างไร กรรมมาธิ การก็ได้เข้มแข็งแล้วว่า ถ้าจะตั้งก็ควรจะต้องทุกสาขาเช่นนี้เป็น การขอตั้ง ไม่ใช่จะตั้งชั้นเวชกรรม ๓-๔ แล้ว คณะอื่นไม่มีเลย เป็นการไม่ชอบอย่างยั้ง การตั้งกรรมการถ้าจำนวนมากนั้นก็เอาสาขาคะ ๑ นายก็ได้ แต่การตั้งทุกสาขานั้นเป็นการให้ความเป็นธรรม ไม่น่ามีการไม่สมควรด้วยประการ ใดๆที่จะให้แพทย์เข้มแข็งหลักการในคณะที่เขาอาจเสนอข้อที่ประชุมกันได้ ด้วยความจริง เพราะเหตุเป็นกิจการโดยเฉพาะของเขา

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราชครู จังหวัดอุตรดิตถ์ : กล่าว ว่า ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับผู้แปรรูปคดี แต่ขอทำความเข้าใจก่อนว่า ในการที่จะเกรงว่า คณะกรรมการแพทย์จะมากเกินไป ในสาขาที่กรรมการได้เสนอออกสภาฯ นี้ก็มีเพียง ๖ สาขา เมื่อมี ๖ สาขา รวมกับแพทย์แผนโบราณ อีก ๒ นาย

๙. ถ้าเราจะลดทางเจ้าหน้าที่กรม
ข้าราชการ แล้วยังต้องมีกองแพทย์ทหาร
ที่จะลดลงเอาแห่งละ ๑ เราจะมี
กรรมการอย่างมาก ๑๑-๑๒ คน ใน
จำนวนจะไม่เป็นการมากมายนัก แต่
เฉพาะที่สมาชิกขอแปรรูปคดี ขอให้ให้มี
กำหนดแผนกเกษตรกรรมและการผดุงกรรม
ลงไปด้วยนั้น ข้าพเจ้าเห็นชอบด้วยใน
เรื่องนี้ รัฐบาลก็เหมือนจะไม่ค่อย
เห็นด้วยแต่ในเรื่องเกษตรกรรมของประเทศ
เห็นว่า ในทางกรมวิทยาศาสตร์จะได้กั
งงบประมาณส่งเสริมเกษตรกรรม อยู่แล้ว
ก็คิดว่าเกษตรกรรมของประเทศเรา
ได้ค่อยๆเป็นอันมาก เป็นต้นว่าเราจะ
เห็นได้ว่าในเวลานั้นนักเรียนเกษตรกรรม
มีที่หนึ่ง ๑ คน มีที่ สอง ๑ คน มีที่
สาม ไม่มี นี่เป็นข้อเท็จจริง ที่ข้าพเจ้า
ทราบแต่อาจจะคลาดเคลื่อนก็ได้ เมื่อ
เป็นเช่นนี้จะเห็นได้ว่า การส่งเสริม
เกษตรกรรมของประเทศนั้น ไม่ได้ถูก
เห็นด้วยแต่เป็นอันมาก ในการที่ปรารถนา
ที่จะให้มีเกษตรกรรมดีขึ้นในทางที่เรา
จะช่วยกันได้ในขณะนี้ ก็ขอขอให้
ผู้แทนของเกษตรกรรมแห่งสยามไปร่วม
ด้วย เพื่อเขาจะได้ให้ข้อเท็จจริงแก่
คณะกรรมการได้เป็นอย่างดี สำหรับ

แพทย์ที่ประกอบโรคทางเวชกรรมนั้น
แม้จะได้สำเร็จการเรียนชั้นปริญญาก็จะ
ได้ศึกษาในเภสัชกรรมเหมือน ๖ เดือน
ซึ่งจะมีความรู้ทางเภสัชกรรมเท่ากับ
ผู้ที่เรียนทางเภสัชกรรมเป็นเวลา ๓ ปี
นั้นย่อมเป็นไปได้ ส่วนในการ
ผดุงกรรมซึ่งเราควรจะได้มีผู้แทนด้วย
นั้นก็โดยที่เรารู้สึกแล้วว่า เด็กที่เกิดภาย
มียอยู่แล้วเป็นอันมาก ทั้งนี้เนื่องจากการ
ผดุงกรรมของสยามยังไม่ถึงขั้นอัน
สมควรในการช่วยกันปฏิบัติให้มีผู้แทน
ลงไป ผลที่เราจะได้จากการแปรร
รูปคดีของสมัชชาก็แปรรูปคดีก็ถือว่าเรา
จะเห็นได้ว่า จะเป็นการสนับสนุน การ
เกษตรกรรมและจากผดุงกรรมของประ
เทศทางอ้อม และข้าพเจ้าคิดว่าเรา
สมาคมเกษตรกรรมที่ก่อตั้งแล้วนั้นไม่
ได้รับความอุดหนุนพอสมควรจาก
รัฐบาลและในการที่เราไม่ได้เอาเข้า
ไว้ด้วย เขารู้สึกน้อยใจเป็นอันมาก พอ
เกิดปัญหาเหล่านี้และเพื่อประโยชน์
ให้มีความปรองดองระหว่างผู้ประกอบ
โรคในทางเวชกรรมและเภสัชกรรม
ให้ประสานกันให้ดียิ่งขึ้น จึงคว
รมอบคดีของผู้แทนจังหวัดที่ยังใหม่ไว้
พิจารณา

นายทองม้วน อุตดากร ผู้แทน
 ราษฎรจังหวัดมหาสารคาม: กล่าวว่า
 ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยในการที่สมาชิกแปร
 ญัตติให้มีกรรมการมาก ๆ เช่นนั้น เรา
 ต้องพิจารณาถึงประโยชน์ของราษฎร
 ให้มาก เพราะว่ากรรมการจะมา
 ประชุมกันสะดวกยากแสนยากที่เกี่ยว
 กับการงานของมณฑล เมื่อราษฎร
 ประธาณจะขออนุญาตหรือให้ทำกิจการ
 อย่างไม่อย่างหนึ่งแล้ว ก็ไม่สมประสงค์
 เลย ความเป็นจริงไม่ทำให้มีกรรม-
 การเสียค่าใช้จ่าย เพราะว่ากิจการในกรม
 สาธารณสุขย่อมอยู่ในกรมหรืออยู่ใน
 ขอบอำนาจของอธิบดีกรมสาธารณสุข
 ท่านเป็นแพทย์อยู่แล้ว ท่านย่อมจะมี
 ความรู้ว่าการใด ๆ ควรส่ง กิจการ
 ใด ๆ จะเป็นประโยชน์แก่ราษฎรท่าน
 ย่อมจะส่งไป การที่จะตั้งกรรมการ
 นั้น จะไม่มีผลอะไรนัก เพราะฉะนั้น
 ในการที่กรรมการเขียนมาเช่นนั้นก็
 สมควรแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็น
 ว่าควรให้เป็นไปตามร่างของกรมมา-
 ติการที่เสนอมามาก และขอให้ลงมติ

นายทองอยู่ พุดพัฒนา ผู้แทน
 ราษฎรจังหวัดนนทบุรี: กล่าวว่า มี
 สมาชิกต้องการจะพูดอีกมาก ขอเปิด
 อภิปรายต่อไป

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาฯ: กล่าวว่า ผู้ใด
 เห็นควรให้เปิดอภิปรายต่อไป ขอให้
 ไปรยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๐ ท่าน

ประธานสภาฯ: กล่าวว่า ผู้ใด
 ไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒๐ ท่าน

ประธานสภาฯ: กล่าวว่า
 เป็นอันลงมติ ผู้ใดเห็นควรให้เป็นไป
 ตามร่างของกรมมาติการ ขอให้ไปร
 ยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓๓ ท่าน

ประธานสภาฯ: กล่าวว่า
 ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓๘ เสียง

ประธานสภาฯ: กล่าวว่า
 ที่นี้บัญญัติเอาไว้ว่าจะเอาอย่างไร
 ประชุมต้องการอย่างไร ไม่ประสงค์
 จะให้เป็นไปตามกรมมาติการแล้ว

หลวงศรี ประกาศ ผู้แทน
อุดรจังหวัดเชียงใหม่ : กล่าววา
ญ์แก่กรรมการกติกากันเคยวกได้
มติของ ขอให้มีอยู่ในนั้น อย่าง
ผิดกัน แล้วแก่กรรมการกติกากัน

นายฮิว ตามไท ผู้แทนราษฎร
จังหวัดกำแพงเพชร : กล่าววา
ที่ตรา ๖ นี้ ข้าพเจ้าได้แปรญัตติไว้
เหมือนกัน

ประธานสภา ฯ : กล่าววา
อันเสียก่อน

นายฮิว ตามไท ผู้แทนราษฎร
จังหวัดกำแพงเพชร : กล่าววา เรื่อง
ที่ยกขึ้นข้าพเจ้าได้แปรญัตติว่า กรรมการ
ผู้แทนต่าง ๆ และกรมสาธารณสุขตามของ
เดิมมีผู้แทนแห่งละ ๓ นาย ข้าพเจ้าได้
แปรลดลงให้เหลือแห่งละ ๑ นาย
แล้วขอเพิ่มกรรมการในสาขาต่าง ๆ ให้
เป็นกรรมการอีกสาขาละ ๒ นาย
เพราะฉะนั้นถ้าให้เป็นตามนี้ จะเป็น
การเรียบร้อยและตรงกับความต้องการ
ของผู้แปรญัตติ

น.ค. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์
ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย : กล่าววา ข้าพเจ้าจะไต่

เสนอตั้งแต่เมื่อก่อนแล้ว แล้วแต่
ได้มีการลงมติเสียก่อนก็เสียไม่ ได้แสดง
ก็ว่าคณะกรรมการแพทยสภาทำงาน
เกี่ยวข้องกับกิจการของกระทรวงมหาด
ไทย และคณะกรรมการแพทยสภา
จะเรียก ได้ว่าเป็นเจ้าหน้าที่ ทางฝ่าย
บริหาร ความประสงค์ในเรื่องนี้ การ
ควบคุมมัน ถ้าจะพูดกันอย่างแท้จริง
แล้วอาจจะเห็นแต่เพียงกรมสาธารณสุข
ก็อาจจะเป็นการเพียงพอ แต่โดยเหตุ
ว่าที่รัฐบาลจะให้มีการ สวมกักรหว่าง
แพทยสภาต่าง ๆ เราจึงตั้ง กรรมการ
แพทยสภา ทั้งฝ่ายคณะกรรมการของ
สภา ฯ นี้ ก็คงจะ ได้ ระลึกถึงนโยบาย
อันนั้น เพราะฉะนั้นจึง คิดกันว่า
ผู้แทนของที่ไหนก็เพื่อ ให้เห็นว่าไม่ใช่
เป็นคนละพวก เราเป็นพวกกันเอง
เมื่อเป็นเช่นนั้น กรรมการ แพทยสภา
จำนวนมากอย่างหนึ่ง และในการที่จะ
ให้มีเจ้าหน้าที่ทางฝ่ายรัฐบาลจะต้อง
รับผิดชอบในเรื่องพระราชบัญญัติ ซึ่ง
สภา ฯ ออกไปนี้ มีจำนวนเราไปอยู่
เป็นจำนวน พอ สม ควร อีกอย่างหนึ่ง
แล้วก็จะทำให้เกิดการเกี่ยวพันกัน
การเสียหยวนเป็น ไปกับผู้แทนจังหวัด

มหาสารคามได้กล่าวแล้ว กล่าวคือว่านำ
มาซึ่ง ความล้าช้าและเสียเวลาของ
ราษฎรเป็นอันมาก และนอกจากนั้น
เราจะไปพิจารณาเพิ่ม ก็หมายความว่า
ให้สาขาต่าง ๆ ให้ผู้แทนฝ่ายละ ๑ ฝ่าย
ละ ๒ คนแล้ว คณะกรรมการแพทย์จะมี
กรรมการแพทย์ทั้ง ๒๐-๓๐ คน ใน
การบริหารราชการย่อมทำไม่ได้ และ
นอกจากนั้น เมื่อเราได้เปลี่ยนนโยบาย
ไปว่าให้มีผู้แทนของสาขาต่างๆ เช่นนี้
แล้วก็หมายความว่าทุก ๆ ฝ่ายมารักษา
ประโยชน์ของ ตัวแก่เฉพาะสาขาของ
ตนเอง ไม่ใช่เป็นการรักษาประโยชน์
ทั่วไป ซึ่งผิดความมุ่งหมาย เพราะ
ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงอยากจะ ขอร้องในการ
ที่เมื่อได้แก้ไขแล้ว ก็ขอให้กรรมมา
ธิการเสนอจำนวน เพิ่มเติมพอสมควร
ก็อย่าอย่า ให้มากเกินไปก็เกิดการเสียผล
ในการที่จะปฏิบัติกิจการ

ประธานสภา ฯ : กล่าวว่า
มาครานเกี่ยวกับการบริหาร ทั้งเขา
ก่อนแล้ว ท่านมีโอกาสที่จะต้องเขา
ที่หลัง

นายทองม้วน อัครการผู้แทน
ราษฎรจังหวัดมหาสารคาม : กล่าว

ว่าข้าพเจ้าขอเสนอญัตติ คือเกิดมีผู้แทน
เชียงใหม่ได้แปดญัตติไว้เป็นอย่างหนึ่ง
แล้วผู้แทนกำแพงเพชรได้เสนอเป็นอีก
อย่างหนึ่ง เพราะฉะนั้นถ้าทางกรรมมา
ธิการจะเสนอมาอีก ย่อมจะเกิดการโต้
เถียง ก็เพื่อตัดเวลา ข้าพเจ้าเสนอให้
ส่งร่าง มาครานไปยังกรรมมาธิการแล้ว
ให้ทุกท่านไปร่วมการพิจารณาพร้อมทั้ง
ผู้สนใจด้วย ข้าพเจ้าเสนอญัตติเช่นนี้

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภา ฯ : กล่าวว่าเมื่อ
เสนอญัตติขอให้ส่งร่าง มาคราน ไปให้
กรรมมาธิการพิจารณา เสนอเข้ามาใหม่
น.ต. หลวง ช่างเงิน วาสา สวัสดิ
ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย : กล่าวว่า คือว่า กรรมมา
ธิการพร้อมที่จะเสนอได้ แต่ว่าสภา ฯ
จะเอาอย่างไร ก็ไม่สมควรจะให้เสีย
เวลาเพราะว่าเรามีกฎหมายออกมา

ประธานสภา ฯ : กล่าวว่า
กรรมมาธิการเขาพร้อมที่จะเสนอเวลานี้
ได้ ข้าพเจ้าเห็นว่าคอยฟังจากอนตักคว
เรื่องนี้ให้เป็นอันหันไป ขอให้เสนอมา
พระยาอรุณภักวีธิย์นิพนธ์
กรรมาธิการ : กล่าวว่า กรรมมาธิการ

ขอเสนอแก่ประโยชน์แห่งพรรค
 " กับผู้ประกอบโรคศิลป์แผนปัจจุบัน
 ๒ นาย แผนโบราณ ๒ นาย ซึ่งรัฐ
 มนตรีจะได้เลือกทั้งขึ้นเป็นกรรมการ"
 คือประโยชน์ที่ว่า " กับผู้ประกอบโรค
 ศิลป์แผนโบราณ ซึ่งรัฐมนตรีจะได้เลือก
 ขึ้นอีก ๒ นาย เป็นกรรมการนั้น" ขอ
 สลับเปลี่ยนว่า " กับผู้ประกอบโรคศิลป์
 แผนปัจจุบัน ๒ นาย แผนโบราณ
 ซึ่งรัฐมนตรีจะได้เลือกทั้งขึ้นเป็น
 กรรมการ"

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์
 ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุราษฎร์ธานี :
 กล่าวว่า ไม่ถูกต้องประสงค์ของ
 สมาชิกและโดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าพเจ้า
 ด้วย ก็คือ เราทุกคนนั้นเราต้องการ
 สาขาแต่ละสาขาและโดยเฉพาะก็คือ
 สาขาเกษตรกรรม และการผูกพัน
 เมื่อเราให้ผู้ประกอบโรคศิลป์แผน
 ปัจจุบัน ๒ นาย ซึ่งรัฐมนตรีจะได้ก
 ษิ่น รัฐมนตรีอาจจะไปตั้งสาขาอื่น
 เช่นเป็นสาขาทัศนกรรม หรือสาขา
 เวนกรรม หรืออาจจะไปตั้งเจ้าหน้าที่
 ในสภาอากาศ ซึ่งก็เรียกว่าเป็นแพทย์

แผนปัจจุบันเหมือนกัน เพราะฉะนั้น
 ไม่ใช่ว่าความประสงค์ของสมาชิก แต่
 บัญญัติของข้าพเจ้าจึงสมบูรณ์อยู่

นายฮั่ว ตามไท ผู้แทนราษฎร
 จังหวัดกำแพงเพชร : กล่าวว่า
 เพื่อความเรียบร้อย ข้าพเจ้าเห็นว่า
 ผู้แทนต่างๆ มีเพียงสาขาละ ๑ นาย
 เมื่อรวมกันเข้าจะมีคณะกรรมการเพียง
 ๑๑ นายเท่านั้นเอง ก็ขอรับที่กรม
 สาธารณสุข ผู้แทนกรมสาธารณสุข
 ผู้แทนจุฬาลงกรณ์ ผู้แทนแพทยทหาร
 แล้วก็ผู้แทนสาขาแพทยต่างๆ อีก ๖
 สาขา รวมทั้งหมกมีเพียง ๑๑ นาย
 เท่านั้นเอง ข้าพเจ้าเห็นว่าคงจะไม่มาก
 เกินสมควรคงจะตกลงกับกรมการ
 ไร

หลวงศรีประกาศ ผู้แทน
 ราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ : กล่าวว่า
 ที่ข้าพเจ้าแปรญัตติไว้ที่จะตกลงกัน
 อย่างไรนั้น ก็เกษตรกรรมและการ
 ผูกพัน เพราะฉะนั้นที่ข้าพเจ้าแปร
 ไรเป็น ๒ นาย ก็แปลว่ามีอย่างละ
 ๒ นาย ข้าพเจ้าขอแก้เป็น ๑ นาย
 คือเพิ่มขึ้นเป็น ๒ คนเท่านั้น

น.ท. หลวงข้าราชการหลวงสวัสดิ
 ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 มหาดไทย : กล่าวว่า รัฐบาลได้
 แดงแล้วว่าเราไม่ต้องการให้กรรมการ
 ที่ตั้งขึ้นมาจากแต่ละกัน หรือเอาใครมา
 แก่ความเคียดชัง เราต้องการให้
 กรรมการนี้ รักษาประโยชน์ และ ระวัง
 ประโยชน์ ในการที่เราจะ ระบุ สาขา
 เหล่านี้ จะให้มีผู้แทนสาขาอื่นใดนั้น
 เราไม่ยอมให้สาขาอื่นเข้ามา ก็ยอมไม่
 ยุติกรรม เพราะเหตุว่าอาจจะเป็นการ
 ยกฝ่ายหนึ่งขึ้น และเป็นการกดฝ่าย
 หนึ่งลง สาขาแผนปัจจุบัน สาขาแผน
 โบราณก็มีอยู่แล้วซึ่ง รัฐบาลเห็นว่าพอ
 ที่จะให้กรรมการ รับผิดชอบ เป็น
 ประโยชน์สมควรมุ่งหมาย และใน
 การเลือกทั้งนี้ จะได้ประกาศ เลือกตั้ง
 ว่า ลักษณะการของการกระทำหนัก
 ไปในทางสาขาไหน ซึ่งอาจจะมีการ
 หมุนเวียนเปลี่ยนแปลงก็ได้ รัฐบาล
 จึงเห็นว่า ใน การ ที่จะเปลี่ยนแปลงนโยบาย
 เช่นนี้ จะเป็นการเสียผลแก่ราชการ
 และเกิดผลร้ายแก่ประชาชน ควรให้
 เป็นไปตามร่างที่กรรมการเสนอ

นายมงคลรัตน์วิจิตร
 กรรมการสภา : กล่าวว่า เมื่อคนสภา
 ได้ลงมติแล้ว ตามที่แทนเชียงใหม่
 เสนอ คือให้เพิ่มเกษตรกรรมและการ
 ผดุงครรภ์ และที่รัฐบาลเสนอที่ลง
 ข้าพเจ้าเข้าใจว่าจะไม่สำเร็จ และไม่มา
 จะเป็นเช่นนั้น และกรรมการพร้อม
 ที่จะทำ เอาอย่างผู้แทนขอรับ เสนอ
 ก็กลับไปว่ามาใหม่

ประชาชนสภา : กล่าวว่า
 เรื่องนี้ที่ประชุมลงมติไม่เห็นด้วยตาม
 ร่างของกรรมการ จึงถามว่า จะเอา
 อย่างไร บัดนี้ก็มีมติของนายทองอินทร์
 บอกว่า ขอให้ส่งไปให้กรรมการ
 เคียงวัน กรรมการบอกว่า พร้อมทั้ง
 จะให้ความเห็นในเวลาอันเร็วจะทันเวลา
 ในกาลข้างหน้า ฟังทุกเมื่อเวลานั้น
 เป็นที่ตกลง ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะเอา
 ตามมติของนายทองอินทร์ ขอให้
 ประชุมวันจริง

นายทองอินทร์ ภูวิพัฒน์
 ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์ :
 กล่าวว่า เพื่อสนับสนุนมติของข้าพเจ้า
 คือว่าในการที่กรรมการจะขอเพิ่มใน

ขณะนั้นจะไม่เป็นผล เพราะเหตุว่า
ในการพิจารณาครั้งที่ ๒ นั้น คือเอา
ตามร่างที่กรมการเรือนมา หรือ
กลับไปตามร่างของรัฐบาลอย่างหนึ่ง
หรือไม่เอาเช่นนั้น เอาตามของคุณ
หลวงศรี ฯ หรือนายฮิว ฯ ก็รวมเป็น
ญัตติขึ้นมาถึง ๓ ญัตติ ทางรัฐบาล
อาจจะยืนยันว่า เมื่อแก้ปัญหานี้แล้ว
กลับไปตามร่างของรัฐบาลเสนอม
าที่ทางหลวงศรี ฯ ก็ยืนยันว่าไม่เอา
ต้องเอาอย่างของคนที่เสนอไว้ ผู้แทน
กำแพงเพชรก็เช่นเดียวกันเพื่อถก
ปัญหานี้ข้าพเจ้าจึงเสนอขอให้ลงมติ
น.ต. หลวงฮ้าง นาวา สวัสดิ์
ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย : กล่าวว่า คือข้อวิตก
ของท่านสมาชิก เห็นจะไม่เป็นอะไร
กล่าวคือว่า ถ้าแม้ว่ากรมการได้
เสนอแก้ และรัฐบาลเห็นชอบด้วยแล้ว
รัฐบาลไม่ยืนยันที่จะให้เป็นไปตามร่าง
ของรัฐบาล และในเรื่องนี้ไม่ใช่เรา
ทำไม่ได้ ซึ่งว่าท่านประธานให้ลงมติ
ว่าจะเอาตามร่างของกรมการหรือ
ใคร เมื่อสภาฯ ตกลงว่าไม่เอาตาม

ร่างของกรมการจะเอาตามไหน นี้
เป็นเรื่องที่จะต้องพูดกันต่อไป และโดย
ที่มีผู้แปรญัตติหลายนาย กรมการ
เห็นว่าเพื่อเป็นการประนีประนอม ก็
ได้เสนอขึ้นมา และกรมการก็ยอม
มีอำนาจที่จะทำได้ แต่ส่วนสภาฯ จะ
เอาหรือไม่นั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง

ประธานสภา ฯ : กล่าวว่า
ข้าพเจ้าจะขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยว่า จะ
ควรร่างมาตรา ๖ นี้ ไปให้กรมการ
พิจารณาพร้อมทั้งหลวงศรีประกาศและ
นายฮิว หรือไม่ ผู้ใดเห็นควรจะส่ง
ร่างมาตรา ๖ นี้ ไปให้กรมการ
พิจารณาพร้อมกับหลวงศรีประกาศและ
นายฮิว ขอให้ไปรคกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓๙ ท่าน
ประธานสภา ฯ : กล่าวว่า
ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรคกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือ ๒๑ ท่าน

ประธานสภา ฯ : กล่าวว่า
เป็นอันส่งมาตรา ๖ นี้ ไปให้กรมการ
พิจารณาพร้อมทั้งผู้แทนทั้ง ๒ คน
ขอให้พิจารณาเสียในระหว่างหยุดพัก
หยุดพักครึ่งชั่วโมง

ประธานสภาฯ: กล่าวว่า พิจารณาร่าง พระราชบัญญัติการแพทย์ต่อไป

พระยาอรรถการีย์นิพนธ์ กรรมการ: กล่าวว่า กรรมการได้แก่มากกว่า ๖ ประโยคท้าย ซึ่งว่า "กับผู้ประกอบโรคศิลป์แผนโบราณ ซึ่งรัฐมนตรีจะได้อีกทั้ง ๒ นาย เป็นกรรมการ" ประโยคนี้ขอคัดออกทั้งประโยค และเติมว่า "กับผู้ประกอบโรคศิลป์ในสาขาทันตกรรมเภสัชกรรม การผดุงครรภ์ การพยาบาล สาขาสละ ๑ นาย ผู้ประกอบโรคศิลป์แผนโบราณ ๒ นาย ซึ่งรัฐมนตรีจะได้อีกทั้ง ๒ นาย เป็นกรรมการ"

ประธานสภาฯ: กล่าวว่า หลวงศรีประกาศจะอย่างไร

หลวงศรีประกาศ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่: กล่าวว่า ทูลลงแล้ว

นายจิ่ง อริงฉัตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุราษฎร์ธานี: กล่าวว่า คำนวณ

ขอแก้เป็น "คน" จะได้อีกหรือไม่ เพราะอาจจะมีผู้หนึ่งอยู่ด้วย ถ้าหากว่าเป็น "คน" แล้วอาจจะมีกรรมการเป็นผู้หนึ่งก็ได้

พระยาอรรถการีย์นิพนธ์ กรรมการ: กล่าวว่า กรรมการไม่ขัดข้อง

นายทองอยู่ พุฒพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี: กล่าวว่า ขอให้เลขาธิการอ่านอีกเที่ยวหนึ่งเพราะจทไม่ทัน

ประธานสภาฯ: กล่าวว่า ประโยคตอนท้ายนี้ว่า "กับผู้ประกอบโรคศิลป์ในสาขาทันตกรรมเภสัชกรรม การผดุงครรภ์ การพยาบาล สาขาสละ ๑ คน กับผู้ประกอบโรคศิลป์แผนโบราณ ๒ คน ซึ่งรัฐมนตรีจะได้อีกทั้ง ๒ นาย เป็นกรรมการ"

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี

กล่าวว่า บรรพทิศสุดท้าย "กำหนด" ตัว
ไม่มี ต้องเป็น "กำหนด"

ประธานสภาฯ: กล่าวว่า
จะได้แก้ไข

เลขาธิการสภาฯ: อ่านว่ามาตรา ๗

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์
ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี:

กล่าวว่า มาตรา ๗ นั้นข้าพเจ้าสงสัยอยู่
อันหนึ่ง คือให้มีเลขาธิการนายทะเบียน
ในการที่จะมีเลขาธิการนายทะเบียน
นั้น ในบรรพทิศ ๔ ของมาตรา ๗
นั้นว่า "และในกิจการอื่นทั่วไปใน
สำนักงานของกน" คำว่า "สำนักงาน
ของกน" อาจจะเป็นสำนักงานของผู้อื่น
ก็ได้ อาจจะเกิดความได้สองทาง เพราะ
ฉะนั้นเพื่อจะไม่ให้เกิดความได้สองทาง
เช่นนั้น ขอให้กรมการแก้ไข "และ
กิจการอื่นทั่วไปในสำนักงานเลขาธิการ
นายทะเบียน"

พระยาอรุณฤทธิชัยนิพนธ์
กรมการการ: กล่าวว่ากรมการไม่
ขัดข้อง

เลขาธิการสภาฯ: อ่านว่ามาตรา ๗

นายทองอยู่ ภูริพัฒน์ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดขอนแก่น: กล่าวว่า ใน

มาตรา ๗ นั้น ข้าพเจ้าได้ขอแปรญัตติ คือ
เติมเป็นข้อ ง. ว่า "กิจการอบรมและ
ศึกษาแพทย์แผนโบราณตามหลักสูตรซึ่ง
จะได้กำหนดไว้ในกฎกระทรวง" ที่
ข้าพเจ้าขอเติมเป็น ข้อ ง. เช่นนี้ก็
เพราะมาคำนึงถึงแพทย์แผนโบราณว่า
ควรจะได้รับการอบรมจากทางราชการ
บ้าง ว่าที่จริงประชาชนในประเทศสยาม
นี้ก็ได้รับความสะดวกในเรื่องแพทย์แผน
โบราณอยู่เป็นส่วนมาก แพทย์แผน
โบราณมีหน้าที่ใน อัน ที่รัฐบาลโรค
คือประชาชนเช่นนี้ นับเป็นหน้าที่ ซึ่ง
เขาจะต้องทำอยู่เสมอ ความป่วยไข้ได้เจ็บ
ของราษฎร เป็นของสำคัญอย่างยิ่ง
ถ้าเขาไม่ได้ แพทย์ ที่มีความรู้ มาเป็นผู้
รักษาพยาบาลแล้ว ย่อมจะกระทำให้
แทนที่จะหายกลับจะก่อการ สำหรับ
ข้อนี้เป็นข้อที่ควรจะคำนึง ด้วยเหตุฉะนั้น
แหละ ข้าพเจ้าจึงได้แปรญัตติเพื่อให้
แพทย์แผนโบราณ ได้รับการศึกษาและ
อบรมตามหลักสูตรที่จะได้กำหนดไว้ใน
กฎกระทรวง โดยเฉพาะสำหรับสภาฯ นั้น
น่าจะสนับสนุนในเรื่องแพทย์แผนโบราณ
อยู่มาก สำหรับพระราชนิพนธ์นี้
แพทย์แผนโบราณจะต้องเสียค่า-
ธรรมเนียมต่างๆ อยู่ไม่น้อยเหมือนกัน

เช่นแพทย์ชั้นหนึ่งมี ๒๗๖๒๙ คน และ
 ชั้นสองมี ๒๖๗๓๐ คน จำนวนเงินค่า
 ขวมนิยม ๕๕๒๙๓๙ บาท นี่เป็นส่วน
 ที่ได้จากแพทย์แผนโบราณ เมื่อเช่นนั้นแล้ว
 เราได้เงินจำนวนนั้นมา เราจำทำเป็นอยู่
 เองที่จะสนับสนุนแพทย์แผนโบราณให้
 ยิ่งขึ้น ทั้งเพื่อช่วยเหลือประโยชน์ของ
 ประชาชนด้วย อนึ่ง การที่เราช่วยเหลือ
 พวกเขา ให้ดีขึ้นนั้นย่อมจะได้ประโยชน์
 หลายประการ ประการหนึ่ง ย่อมจะ
 บังคับเงินคลัง ไหลออกนอก ประเทศ
 ได้ เพราะเวลานี้เราต้องซื้อยาจากต่าง
 ประเทศเขื่อนั้นมาก ถ้าเราประกอบ
 ยาขึ้นใช้เองแล้วจะเป็นการประหยัดเงิน
 อย่างยิ่งทีเดียว อีกข้อหนึ่งจะเป็นทาง
 ช่วยอาชีพของพวกแพทย์ให้มีฐานะดีขึ้น
 ขึ้น เมื่อพวกเขาเริ่มความชำนาญพอแล้ว
 เราจะไม่จำเป็น จะต้อง ไปจ้าง ชาวต่าง-
 ประเทศ เพราะพวกเขาเริ่มพออยู่แล้ว
 อีกอย่างหนึ่ง ถ้าตั้งกฎว่าจำเป็นเช่นเวลา
 สงครามเป็นต้น เราไม่สามารถจะส่งยา
 ได้จากต่างประเทศเช่นนี้ยาของเราย่อม
 ราคามือ แต่ความเจ็บไข้ได้ทุกข์ของ
 ประชาชนนั้นไม่ขาดไปคามยากด้วย เหตุ
 ฉะนั้นแหละ ขวราคาสมุนไพรต่างๆ ใน
 ประเทศสยามควรจะเอามาปรุงแต่งขึ้น

ใช้เป็นยา เพื่อจะได้มีบัค โรคต่างๆ
 แก่การเช่นนี้จะเกิดขึ้นได้อย่างไร
 ย่อมเกิดขึ้น ได้จากเราเช่น บำรุงแพทย์
 แผนโบราณ ท่านต้องเข้าใจว่าแพทย์
 แผนโบราณนั้นไม่ใช่เป็นสิ่งที่ไม่มีควา
 สามารถในการที่จะแยกชว หรือเคมี
 หามิได้ ความจริงเขาเหล่านั้นมีความ
 ศึกษามาก เพราะฉะนั้นถ้าเราได้
 เป็นโรงเรียน อุดหนุน หรืออบรมอะไร
 ด้วงๆ ขึ้น เงินที่หนึ่งเราไม่ต้องเสีย
 ไปมากมาย เพราะฉะนั้นจึงเป็นการ
 อย่างยิ่ง ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าควรตั้ง
 โรงเรียนอบรมพวกแพทย์แผนโบราณ
 เช่นนี้แล้ว จะทำให้พวกเขาแพทย์แผน
 โบราณมีฐานะดีขึ้นมากทีเดียว เพราะ
 ฉะนั้นหวังว่าสภาฯ นี้คงจะได้รับข
 เสนอแปรรูปคดี ของข้าพเจ้าไว้พิจารณา
 ด้วยดี

ด. เทียม ศรีพิทักษ์ ผู้แทน
 ราษฎรจังหวัดนครปฐม: กล่าววาทะ
 ที่ท่านสมาชิก ได้เสนอข้อแปรรูปคดี นั้น
 ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะสนับสนุน เพราะ
 เหตุยาแพทย์ของเราเวลานี้มีจำนวนไม่
 พอเพียง ทางภาวได้ร้องเรียนต่อสภาฯ

ใต้นอวาระยังไม่มีคนพอเพราะฉะนั้น
 ราชที่ทานสมาชิกก็ได้นอแปรญคติ ให้มี
 รั อบรมแพทย์แผนโบราณ นั้นเป็น
 ราชที่เหมาะสมด้วยเหตุผล ใน ประการ
 กิ่งปวงทีเดียว และจะได้ช่วยแพทย์
 ฝนปัจจุบัน ในโอกาสที่แพทย์แผน
 กิจปัจจุบันไปไม่ทัน แพทย์แผนโบราณก็
 ะได้ทำการช่วยเหลือ อันที่จริงเมื่อ
 ราชโบราณกาล ทานทั้งหลายนก้อมเห็น
 ใ้ว่าแพทย์แผนโบราณ ได้ช่วยเหลือ
 ชาติประชาชนมาตั้งแต่ ปุยา คายอ
 ของเรากี่ร้อย นับว่าแพทย์แผนโบราณ
 กิ่งประโยชน์อีกมาก ยาไทยยังมีคอก
 ฝากทีเดียว อนึ่งเราจะได้ช่วยกันบำรุง
 กิจอาชีพของพลเมือง ซึ่งทั้งรัฐบาล
 กิจของการจะบำรุงอยู่แล้ว การอาชีพ
 ของพลเมือง ในทางแพทย์ก็มีจำนวน
 ไม่ใช่น้อย ข้าพเจ้าอาจจะพูดได้ว่าเป็น
 จำนวนแสนทีเดียวสำหรับแพทย์แผน
 โบราณ ในสยาม เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
 เห็นว่าควรจะช่วยกันสนับสนุนในญัตตินี้

พระยาบวรวิกรม เวช การ
 กรรมวิธีการ: กล่าววว่า ตามที่สมาชิก
 ได้นอแปรญคติ ให้มีหน้าที่ ของ คณะ

กรรมการควบคุมประกอบโรคศิลป์ให้มี
 หน้าที่จัดการ อบรมศึกษา และ ควบคุม
 แพทย์แผนโบราณด้วยนั้น คณะกรรมา
 ธิ การ ได้ พิจารณาแล้ว เห็นว่าอันเป็น
 ปัญหา ที่ ไม่น่า จะอยู่ในพระราชบัญญัติ
 นี้ เพราะว่าเป็นปัญหาเรื่อง การอบรม
 ศึกษาเป็นปัญหา ในเรื่องที่จะตั้งให้มีครู
 อาจารย์ในการสอน แต่ในการที่จะ
 ดำเนิน การ ตาม พระราช บัญญัตินี้
 เป็นการขึ้นทะเบียน จกทะเบียน และ
 ควบคุมในการประกอบอาชีพ เพราะ
 ฉะนั้นที่จะให้มีหน้าที่ในทาง ควบคุม นั้น
 กรรมวิธีการเห็นว่าไม่ตรง และ ไม่ถูก
 ด้วยหลักการที่ จะปฏิบัติ การ ตาม ความ
 ประสงค์ของพระราชบัญญัติ จึงไม่เห็น
 ด้วยในการที่จะให้คณะกรรมการควบคุม
 ในการประกอบโรคศิลป์ไปตั้งที่โรงเรียน
 อบรมและศึกษา

ขุนพิเคราะห์ หลก ผู้แทน
 ราษฎร จังหวัดชบขันธ์: กล่าววว่าเรื่อง
 แพทย์กรรมสาธารณสุข ได้ตั้งออกไป
 เป็นระเบียบในเรื่องนี้ ให้ราษฎรตสุข
 จังหวัค ไปอบรมแพทย์แผนโบราณมา
 หลายปีแล้ว ทุกปีก็เคยอบรมเสมอ ด้ให้

พระราชบัญญัติกันไปจนถึงโรงเรียนอบรม
อีก ข้าพเจ้าเห็นว่าระเบียบมีอยู่แล้ว
ก็อาจจะเป็นการซ้ำซากกันมากไป
เพราะทางการก็ได้สั่งให้ปฏิบัติอยู่แล้ว
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าสมควรจะยื่น
ตามเดิม และข้าพเจ้าขอให้ลงมติ

นายไต้ ปาณิกบุตร ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดพระนคร : กล่าวว่า
ขอให้ลงมติเสียแล้วหรือ

ขุนพิเคราะห์หคัก ผู้แทนราษฎร
จังหวัดสุโขทัย : กล่าวว่า ขอถอน

นายไต้ ปาณิกบุตร ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดพระนคร : กล่าวว่า
ข้าพเจ้าได้ฟังท่าน สมาชิกผู้แทน สนบุรี
อภิปรายถึงตัวเลข และ เหตุผลที่ รัฐบาล
เก็บค่าทะเบียน จาก ราษฎรเป็นจำนวน
มาก อยากจะถามรัฐบาลว่าเป็นความ
จริงหรือไม่ ถ้าเราได้เก็บค่า
ธรรมเนียม ซึ่งหมายความว่าไต่ยอม
ให้แพทย์เหล่านั้นทำการแพทย์ได้ จริง
หรือไม่ และถ้าหากว่ายอมให้ทำการ
แพทย์ได้โดยวิธีนั้นแล้ว ได้จัดการ
ควบคุมด้วยวิธีไต่บ้าง ฟ้องจะได้อภิปราย
ต่อไป เมื่อได้ทราบความจริง นี้เป็น

มูลที่ข้าพเจ้าจะอภิปรายต่อไป ฉะนั้น
ควรจะได้ทราบความจริงเสียก่อน

ประธานสภาฯ : กล่าวว่า
ไม่ใช่ปัญหาที่จะถาม บัญญัติว่า ท่าน
จะรับเอาแปรรูปคดีของนายทองอยู่ว่า
กรรมสิทธิ์เขาไม่รับนั้นหรือไม่

นายไต้ ปาณิกบุตร ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดพระนคร : กล่าวว่า คดี
ข้าพเจ้าก่อนที่จะอภิปราย ยังไม่รับคดี
อยากจะถามให้รู้ แต่เมื่อท่านประธาน
ไม่ยอม ให้ฟังคำชี้แจงจาก กรรมสิทธิ์
ซึ่งเป็นผู้ควบคุมการแพทย์อยู่นั้นข้าพเจ้า
ก็อยากจะพูดว่า คือข้าพเจ้าอยากจะเสนอ
เสนอผู้แปรรูปคดี คือรัฐบาลได้เก็บค่า
ธรรมเนียมอยู่แล้วก็ควรจะได้ควบคุม
ให้แพทย์แผนโบราณได้ดำเนิน ไปด้วยดี
เพื่อ ประสาน กับ แพทย์แผนปัจจุบัน
ประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่ง คือ
แม้ว่าเราเก็บค่าธรรมเนียมแล้ว ไม่ท
ให้แพทย์เหล่านั้นเจริญขึ้นก็ย่อมจะเป็น
อันตรายอยู่บ้าง เราจะเอาค่าธรรมเนียม
ด้วยแล้วก็ปล่อยให้แพทย์เหล่านั้น เป็น
ไปตามชะตากรรมโดย ไม่ควบคุมผลมัน
กระทบกระเทือนไปถึงประชาชน แพทย์

เราให้จดทะเบียนเป็นแพทย์ ได้แล้วเรา
 ลุคปละละเอซันนี่ ย่อมจะเป็น
 แพทย์ เพราะว่าแพทย์เหล่านั้นย่อม
 ลุคต่างกัน แพทย์แผนโบราณนั้นย่อม
 หงุดหงิดและโทษ เมื่อเราเก็บค่า
 ธรรมเนียมเขาแล้วก็ควร จะต้องควบคุม
 เขาได้ทั้งกรรมวิธีการ มิควรรับค่าแปร
 ฤทธิควบคุมหนึ่งจึงสงสัย อยากจะถาม
 รมราชการ ขอให้กรรมวิธีการแจ้ง
 อย่างที่ข้าพเจ้าว่า

พระยาอรุณการวิญญู
 รมราชการ: กล่าววาทกการของ
 ธีระราชบัญญัติทั้งหมดนี้ เป็นเรื่องที่จะ
 ควบคุมในวิชาชีพของ การ ประกอบโรค
 ลปกล่าวคือว่ามีบทบัญญัติ ในเรื่องการ
 ควบคุมให้คู่ประกอบโรคศิลป์ได้ทำการ
 ปโดยถูกต้องตามหลักวิชาการ การนี้ไม่
 ข้สำหรับจะ ไปตั้ง โรงเรียน ขึ้น สำหรับ
 หมวพวกแพทย์นั้นมิได้ การที่เราจะ
 อาพวกแพทย์แผน โบราณ ไปอบรมนั้น
 นอก จาก จะ ไม่อยู่ ในพระราช บัญญัติ นี้
 แล้ว ยังเป็น กิจ การ ที่คณะ กรรมการ
 แพทย์ ไม่มี กำลัง ที่จะ ไปอบรม ให้ทั่วถึง

กัน ได้ด้วยโทษเหตุที่ว่าแพทย์แผนโบราณ
 นั้นไม่ ได้ อยู่ ใน พระ นคร อย่างเดียว
 เมื่อเราจะทำให้ ทั่วถึงกัน ไม่รู้แล้วเรา
 ก็ต้องไม่ ทำอีกประการหนึ่ง ใน การที่เรา
 จะอบรมพวกแพทย์แต่บางประเภท โดย
 เราไม่อบรมแพทย์ประเภทอื่น ๆ นั้นก็
 เป็น สิ่ง ที่ เรา ไม่ ควร จะ ทำ เหมือน กัน
 ด้วยเหตุนี้ กรรมวิธีการจึง เห็นว่า ไม่
 เป็น การ สมควร ที่จะ ให้ คณะ กรรมการ
 แพทย์มีหน้าที่เช่นนี้ ซึ่งเป็นหน้าที่อื่น
 นอกหลักการของพระราชบัญญัติ

นายโต ปาดกิบพร ผู้แทน
 ราชครูจังหวัดพระนคร: กล่าววาท
 ก็เมื่อเราเก็บค่าธรรมเนียมเรา ตามหลัก
 ในทางปกครองแล้วก็หมายความว่าเรา
 ยอมให้แพทย์นั้นรักษาพยาบาลได้ เรา
 ยอมให้แพทย์นั้นเป็นแพทย์ได้ แต่ทำไม่
 เมื่อแพทย์เหล่านั้นเป็นแพทย์ดี พระราช
 บัญญัตินี้ไม่ควบคุมถึง ก็แปลว่าพระ
 ราชบัญญัตินี้ไม่ต้องการจะทะนุบำรุงให้
 ดีขึ้น แล้วท่านเก็บค่าธรรมเนียมเขา
 ด้วยเหตุทั้ง ๆ เมื่อแพทย์เหล่านั้นเป็น
 แพทย์แล้ว ท่านไม่ยอมรับรองที่จะบำรุง
 แล้ว บายที่ตกอยู่แก่ประชาชน อยาก

จะฟังความเห็น ของแพทย์ว่ามีแนวทาง
อย่างไร เพราะท่านแพทย์แผนโบราณ
ท่านไม่ยอม อบรมให้ แต่ท่านเรียกค่า
ธรรมเนียมเขา. อยากจะให้กรรมาธิการ
ที่มีความรู้ ในวิชาแพทย์ อธิบาย ให้ฟัง
สักหน่อย เมื่อจะได้เลือกสนับสนุน

พระยาอรรณพการุณย์พนธ์
กรรมาธิการ: กล่าวหา ในการที่บัญญัติ
เรียกค่าธรรมเนียมนักด้วยเหตุที่ว่า เมื่อ
มีคณะกรรมการแพทย์ขึ้น เมื่อได้มีการ
ควบคุมการประกอบโรคศิลปะขึ้น ก็เป็น
การจำเป็นที่รัฐบาลจะต้องมีการ ใช้ จ่าย
เพื่อการนี้ ถ้าเราจะไม่เรียกค่า
ธรรมเนียมพวกนี้เสียเลยแล้ว เราจะ
ต้องเอาเงินของประชาชน ซึ่งไม่มีการ
เกี่ยวข้องกับแพทย์นี้ ก็เป็นการไม่
สมควรเมื่อเราทำการ เกี่ยวข้องกับผู้ที่
เราต้องเรียกเอามาจากผู้นั้น เพราะเรา
ทำงานให้แก่เขา ด้วยเหตุนี้เราจึงต้อง
เรียกเงินจากพวกแพทย์ การเรียกเงินมา
นี้ไม่ใช่เรียกเงินมาสำหรับ ให้การ ศึกษา
แก่พวกแพทย์ แต่เรียกมาสำหรับ ใช้จ่าย
ในการ ที่จะ ทำ ความพระราชบัญญัตินี้

นายไต้ ปาณิกบุตร ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดพระนคร: กล่าวว่า ขอ
ท่านกรรมาธิการ ได้โปรด ให้ความ
กระจ่างสักหน่อย เพราะเห็นว่าพวกเรานี้
ไม่ใช่เจ้าของญัตติ เราจะต้องเลือกสนับสนุน
คนฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งที่ดีที่สุด มีปัญหา
เกิดขึ้นว่าท่านเอาค่าธรรมเนียมเขาแล้ว
ท่านไม่ยอมรับให้เขาอยู่ในความควบคุม
ท่านเรียกเขาว่าแพทย์ แล้วท่านเก็บค่า
ธรรมเนียมเขา หลักการพระราชบัญญัติ
เป็นเช่นนั้น แพทย์แผนโบราณก็เสียค่า
ธรรมเนียมอย่างแพทย์ แต่ท่านไม่ยอม
อบรมและแก้ไข และท่าน ไม่ยอมรับเอา
เขา มาควบคุม ข้าพเจ้าเห็นว่า พระราช
บัญญัตินี้ ก็เป็น อัน ตราย อยู่ สัก หน่อย
เพราะฉะนั้น อยากจะ ฟัง ความเห็น ว่า
ท่าน ยอมรับหรือ ว่า แพทย์ แผน โบราณ
นั้นเป็น แพทย์ หรือ ไม่ ถ้าไม่เป็นแล้วก็
ควรคัดออกเสียเลย ไม่ยอมให้ทำการ
รักษาพยาบาล และเป็นคนประโชชน์
แก่ราษฎร อยู่ ด้วย ใน ความ ปลดออก ก็
ที่ ราษฎร จะ ถือว่า เป็น แพทย์ ไป รักษา
พยาบาลได้ อย่างไรก็ดี ข้าพเจ้าขอ ฟัง
วิชาความรู้ ในทาง แพทย์ เพื่อสนับสนุน

ทางหนึ่งทางใด เพราะว่าปัญหานี้
มีปัญหาที่เราจะต้องฟังเพื่อเข้าใจ
ใจข้างใด ไม่ใช่พูดเรื่องกฎหมาย นี้
คือ เรื่องวิชาแพทย์เพราะเป็นปัญหา
ที่จะต้องเลือก ห่วงวาทกรรมวิชาการ
ให้เรียบร้อย

ประธานสภาฯ : กล่าวว่
องนกรรมวิธีการที่แจ่มแล้วว่าพระ-
ราชบัญญัตินี้ สำหรับควบคุมมรรยาท
องแพทย์ พระราชบัญญัติเขาก็ได้แก้
ใหม่ว่า พระราชบัญญัติควบคุมการ
ระ กอบ โรคติดต่อ เหมือนกับเป็น
มรรยาทของทนายความเท่านั้นเอง ใคร
ผิดก็ควบคุม ส่วนวิชาทั้งหลายก็
เรียนกันจากโรงเรียนสืบต่อเนื่องกัน มา
นี่ท่านจะไปเอาอย่าง นั้น อย่างนี้ มา
จัดกันอย่างนั้นไม่ได้ ข้าพเจ้าเข้าใจ
อย่างนี้

น.ต. หลวงชำระนาวา สุวิศ
น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาด
ไทย กล่าวว่ บางทีเราจะมีควา
เข้าใจคลาดเคลื่อนกัน ข้าพเจ้าขอแจ
งนี้ คือเกี่ยวกับการปฏิบัติว่าเราจะ
ควบคุมอย่างไร พระราชบัญญัติเราก็

เพื่อควบคุมการ ประกอบ โรคติดต่อ และ
โรคติดต่อ ซึ่งจะควบคุมกันมีหลาย อย่าง ๆ
ซึ่งรวมถึงแพทย์แผนโบราณด้วย การ
บัญญัติก็ยึดราคาธรรมเนียมและกาใช้จ่าย
ในการ นี้ก็เพื่อจะนำไปใช้ช่วยในการ
ควบคุม การประกอบโรคติดต่อ ปัญหา
ไม่ได้เกี่ยวกับการแพทย์อย่างอื่น ในเรื่อง
การอบรมนั้นใครๆ ก็ตอบได้ว่าใครๆ
ก็อบรมได้ทั้งนั้น และจะอบรมแพทย์
แผนโบราณหรือไม่ ปัญหาอยู่ที่ไม่ใช่
เป็นเทคนิคในทางแพทย์ สำหรับรัฐบาล
เองไม่สามารถจะให้การอบรม ได้ คือ
คณะกรรมการแพทย์มีเพียง ๑๒-๑๓
คน และมีคนมีความรู้ในทางแพทย์
แผนโบราณเพียงสองสามคนเท่านั้นจะ
ไปอบรมแพทย์แผนโบราณที่อาณาจักร
อย่างไรได้ และถ้าเราจะทำการอบรม
แพทย์แผนโบราณแล้วเราก็ควรจะอบรม
แพทย์สาขาต่างๆ มีทั้งการโรคติดต่อ
เวชกรรม และอะไรต่างๆ ทั่วทั้ง
ราชอาณาจักร เมื่อ เช่นนี้ พระราช
บัญญัตินี้ก็จะเป็น พระราชบัญญัติตั้ง
โรงเรียนแพทย์ ไม่ใช่พระราชบัญญัติ
ควบคุมโรคติดต่อในฐานะที่เป็น รัฐบาล
เราไม่สามารถจะทำดังนั้นได้ นี่เป็น

พระราชบัญญัติเรียกค่าธรรมเนียม ซึ่ง
เราได้ทำงานให้เขา ไม่ใช่ทั้งโรงเรียน
ให้แก่เขา

นายฮิว คามโท ผู้แทนราษฎร
จังหวัด กำแพงเพชร : กล่าวว่า
ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ
มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาฯ : กล่าวว่า ผู้ใด
เห็นควรให้เป็นไปตามร่างของกรรมา-
ธิการขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกรักมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาฯ : กล่าวว่า
ผ่านไปได้

นายเลมียัด หงสประภาส
ผู้แทนราษฎร จังหวัดพระนครศรี
อยุธยา : กล่าวว่า ในมาตรา ๘ ง.
ซึ่งกรรมาธิการเพิ่มว่า "โฆษณาด้วย
วิธีใด ๆ ความที่เห็นสมควรเพื่อมิให้
ประชาชนหลงเข้าใจผิด อันอาจเป็น
อันตรายเนื่องจากการประกอบโรคศิลป์"
ข้าพเจ้าขอแปรผู้กติกาคำว่า "อันอาจ
เป็นอันตรายเนื่องจากรโรคศิลป์" ออก
เพราะเหตุว่าหน้าที่ของคณะกรรมการ
ควบคุมการประกอบโรคศิลป์ที่จะ
ควบคุมการโฆษณาด้วยวิธีใด ๆ ความที่

เห็นสมควรเพื่อมิให้ประชาชนหลง
เข้าใจผิด เป็นการช่วยประชาชนเพื่อมิให้
เข้าใจผิด และเพิ่มให้เสียทรัพย์สิน
ประชาชนไปโดยใช่เหตุ ถ้าจะเอาแต่
เฉพาะกิจการอันอาจเป็นอันตรายเนื่อง
จากการประกอบโรคศิลป์แล้ว กิจการ
บางอย่างซึ่งสมควรจะโฆษณาด้วยวิธี
ใด ๆ ความที่เห็นสมควร ถึงอย่างไร
เป็นอันตราย แต่ว่าเป็นเรื่องที่สมควร
จะโฆษณา เช่นสมมติว่า ในเรื่อง
เป็นค้นว่าอายุแมวหรืออายุวัวนั้น คือ
ความจริงไม่ถึงกับเป็นอันตราย แต่ว่า
ทำให้ประชาชนหลงเข้าใจผิดไปว่า
ยานั้นสามารถที่จะรักษาโรคได้ แต่
ไม่ถึงกับเป็นอันตราย ถ้าเช่นนั้นแล้ว
กรรมการแพทย์เห็นว่าเช่นนั้นไม่ถึงกับ
เป็นอันตรายแล้ว คณะกรรมการ
แพทย์ก็ไม่โฆษณาให้ แต่แปลว่าทำให้
ประชาชนหลงเข้าใจผิดไปว่าอายุแมว
นั้นสามารถรักษาโรคชนิดใดก็ได้ เช่นนี้

ประธานสภาฯ : กล่าวว่า
รวบรัดเข้าหน่อยท่าน

นายเลมียัด หงสประภาส
ผู้แทนราษฎร จังหวัดพระนครศรี
อยุธยา : กล่าวว่า คือข้าพเจ้าขอ

แป้นฎีกัดคำว่า "อันอาจเป็นอันตราย
เนื่องจากการประกอบโรคศิลป์" ออก
เพราะเหตุว่าถ้าไม่เช่นนั้นแล้วก็จกการ
ถึงอย่างที่ไม่เป็นอันตรายเนื่องจากการ
ประกอบโรคศิลป์ คณะกรรมการแพทย์
ก็จะไม่โฆษณาให้ท่าน

พระยาอรรณภการวิชัย พันธุ์
กรรมวิธีการ : กล่าวว่ ถ้าเราจะกั
คำว่า "อันอาจเป็นอันตรายเนื่องจาก
การประกอบโรคศิลป์" ออกตามผู้
แป้นฎีกัดแล้ว ในข้อ ง. นี้เราจะอ่าน
ได้ความว่า "โฆษณาด้วยวิธีใด ๆ ตามที่
เห็นสมควร เพื่อมิให้ประชาชนหลง
เข้าใจผิด" นี้จะไม่ได้ความเลยว่หลง
เข้าใจผิดด้วยเรื่องอะไร จะเป็นว่คณะ
กรรมการแพทย์นั้น มีหน้าที่กว้างขวาง
เหลือเกิน ถึงแม้จะเป็นอะไร ๆ ก็เป็น
หน้าที่ ของคณะกรรมการแพทย์ที่จะ
โฆษณาซึ่งเป็นไปได้

นายเลมียศ หงส ประภาส
ผู้แทนราษฎร จังหวัด พระ นคร ศรี
อยุธยา : กล่าวว่ ถ้าเช่นนั้นก็เอา
คำว่า "อันอาจเป็นอันตราย" ออก
คงเหลือว่ "โฆษณาด้วยวิธีใด ๆ
ตามที่เห็นสมควร เพื่อมิให้ประชาชน

หลงเข้าใจผิด เนื่องจากการประกอบ
โรคศิลป์"

นาย แช ยืน พันธุ์ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดเพชรบุรี : กล่าวว่
ข้าพเจ้าเห็นว่าที่กรมวิชาการร่างมานั้น
ก็แล้ว ขอเสนอให้ลงมติ
มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภา ฯ : กล่าวว่
ผู้ใดเห็นควรเป็นไปตามร่างของกรมา-
ธิการขอได้โปรดยกมือขึ้น
สมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่

ประธานสภา ฯ : กล่าวว่
ผ่านไป

เลขาธิการสภา ฯ : อ่านว่
มาตรา ๕. ๑๐. ๑๑.

พระพิพิธชนากร ผู้แทนราษฎร
จังหวัดเชียงใหม่ : กล่าวว่ ใน
มาตรานี้ข้าพเจ้าได้ขอแป้นฎีกัดไว้คือ
มีข้อความที่ว่ "แพทย์ละพันกงาน
ของคณะสอนศาสนาซึ่งได้ตั้งโรงพยา-
บาลและทำการประกอบโรคศิลป์บ่อยกอน
วันใช้พระราชบัญญัตินี้" ขอเดิมลงไป
อีกข้อหนึ่ง มีความประสงค์ว่ใน
พระราชบัญญัติมาตรา ๑๑ นี้ท่านมิให้
ผู้ใดไปประกอบโรคศิลป์ได้แก่ใครรับ

อนุภาค และมีชื่อ ค. ข. คือ ชื่อ ก.
 นั้น นักเรียนได้รับการศึกษาของรัฐบาล
 และ ข. พนักงานสาธารณสุข ก็ได้รับ
 การยกเว้น และ ก. แพทย์ชาวต่าง
 ประเทศซึ่งมาทำการ ไม่เกิน สาม เดือน
 ก็ได้รับการยกเว้น ส่วนที่ข้าพเจ้าแปร
 ญัตติก็น่าจะให้ยกเว้น และ ผู้สอน
 ศาสนาและโรงพยาบาลได้รับการยกเว้น
 เหมือนกับแพทย์ ของรัฐบาล ทั้งนักม
 เทศก็จะกราบเรียนต่อสภาฯ. นี้ว่า
 ตามชนบทของเราเช่นทางเหนือเป็นต้น
 ผู้สอนศาสนาได้ทำการ ประกอบโรคศัลย
 วิชา เช่นนำยาควินินไปให้ เราได้
 ทำประโยชน์ ให้แก่พลเมืองเป็นอันมาก
 ซึ่งแต่กาลก่อนพลเมืองไม่รู้จักกินควินิน
 กันด้วยซ้ำไป บัดนี้เรา มา คร่าถูกกฎหมาย
 ห้ามเราเสีย แต่ที่เรา ได้เรียกค่า
 ขบรมเนียมก็เป็นแต่เพียงบางรายเท่านั้น
 เอง ที่เป็นเศรษฐี หรือเป็น ข้าหลวง
 เช่นนี้เขาก็เรียกค่ายาก่าน้ำมันรด และ
 เป็นเงินเพียง ๕ บาท เท่านั้นเอง
 เราเป็น ชาคที่ ไม่มีบุญคุณ ของคุณ
 ทั้งหลายได้ง่าย ข้าพเจ้าขอให้สภาฯ
 นักกรของคุให้ตัดผ่านเพราะฉะนั้นสภาฯ
 นี้ก็เสียเวลามากแล้ว ข้าพเจ้าขอ

เสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกบรรจง

ประธานสภาฯ : กล่าวว
 ผู้ใดเห็นควรให้เป็นไปตามแปรญัตติ
 พระพิพิธฯ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๓ ท่าน

ประธานสภาฯ : กล่าววว่า ผู้
 ไม่เห็นด้วยขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๒๓ ท่าน

ประธานสภาฯ : กล่าวว
 เป็นอันแปรญัตติตกไป

เลขาธิการสภาฯ : อ่าน

มาตรา ๑๒. ทวิ ๑๒. ๑๓. ๑๔.

นายสุวพรรณ มหัทธนะ กาญจน
 ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรสงคราม

กล่าวว่า มาตรา ๑๔ ข้อ ๒ ข้าพ
 ไขแปรญัตติไว้ว่า บุคคลที่เป็นศ
 ก้างคว่าท้องสอบ คือขอให้คณะกรรมการ
 การสอบความรู้ของคนทั้งคว่าที่เรา
 หากินในประเทศสยาม มีความประสงค์
 เท่านั้นเอง เพราะในข้อ ข. นั้น
 แค่เพียงสอบสวนเท่านั้น

พระยา บริรักษ์ เวชกร
 กรรมาธิการ : กล่าววว่า ตามที่

สมาชิกขอแปรญัตติในเรื่อง ที่มี

คือชาวต่างประเทศนั้น เกียวกัน ได้ปรากฏว่าสำหรับผู้ที่มาจากต่างประเทศนั้น เราได้วางหลักไว้ว่า จะต้องประกอบไปด้วยคุณสมบัติและมีความรู้ด้วย รวมกันตามประการ ก็จะต้องได้ปริญญาหรือประกาศนียบัตรอันหนึ่ง และจะต้องได้รับ อนุญาต จากประเทศของเขาอันหนึ่ง และคณะกรรมการ จะต้องสอบสวน ความรู้และความประพฤติของเขา อันหนึ่ง ในการที่วางไว้เช่นนี้ คณะกรรมการเห็นว่า เป็นการ รัคกม อยู่แล้ว และการที่จะสอบสวน ความรู้และความเห็นว่าการสอบสวน ความรู้ นั้นเราก็คงได้เป็นอันมาก ในการที่จะมาสอบได้นั้น ที่จริงเรารู้แล้วว่า เขาจะต้องได้ปริญญาหรือประกาศนียบัตร และรับ อนุญาต ให้ทำการ ในประเทศของเขาด้วย เพราะฉะนั้น เห็นว่าการสอบสวนนั้นก็เป็นการเพียงพออยู่แล้ว

นายสุวพรรณ มหคชะกาญจนะ : ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรสงคราม : กล่าวไว้ คือในลักษณะการ สอบเรา อาจจะสอนภาษาไทยก็ได้ เมื่อเขามาหากินในสยามแล้วทำไมเราไม่สอนภาษาไทยด้วย และตามธรรมเนียมทางค้าขายที่มาจากจีน เขาคงจะต้องพูดภาษาไทย

ได้ เขาคงอ่านหนังสือไทย ก็ แล้ว เขามาจากต่างประเทศ เขาพูดภาษาต่างประเทศ เราก็คงไปหาเขา ไม่สงวนสิทธิ์ไว้ให้นักเรียนหลังหรือ

ประธานสภา ฯ : กล่าวไว้ ไม่ใช่ เกียวกันมีความเห็นตรงกัน จะมีผู้ใดมีความเห็นอย่างไร เมื่อไม่มีใครมีความเห็นก็ต้องลงมติ ผู้ใดที่เห็นควรให้เป็นไปตามร่างของกรมการ การ โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภา ฯ : กล่าวไว้ เป็นอันว่าเป็นไปตามร่างของกรมการ การ

เลขาธิการสภา ฯ : อ่านว่า

มาตรา ๓๕

นายจิ่ง จิ่งจิดร์ ผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง : กล่าวไว้ มาตราที่ผ่านมาแล้ว คือ มาตรา ๓๔ ถ้าว่าวิชาชีพเขียนผลิตภัณฑ์เรียกว่า วิชาอาชีพ เพราะวิชาที่อาชีพสหพันธ์กันไม่ได้

ประธานสภา : กล่าวไว้ ไม่ใช่ ท่าน คำนี้เคยใช้ในประมวลกฎหมายแพ่งแล้ว ถ้าว่าวิชาชีพ เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าขอคัดบท เพราะเป็นคำที่เคยใช้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาแล้ว ขอให้ผ่านไป

เลขาธิการสภาฯ: อานว่า
มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗

ขุนวร ศาสตราธิบดีฯ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ :
กล่าวว่า มาตรา ๑๕ ข้าราชการสงสัย
คือข้อ ๒ ที่กรมวิชาการเก็บเข้ามาใหม่
ที่ว่าประเภทของผู้ประกอบโรคแผน
ปัจจุบันชั้น ๒ มีเฉพาะสาขาเทคนิคกรรม
เกษตรกรรม หรือการปกครอง ส่วน
เวชกรรมไม่มี กรมวิชาการคงใจจะ
ไม่ใหม่หรือว่ากลับไป

พระยาภิรมย์เวชการ กรมมา-
ชิการ : กล่าวว่า สำหรับสาขาเวชกรรม
แพทย์ปัจจุบันทั้ง ๒ นั้น ในร่างพระราช
บัญญัตินี้ไม่มี เพราะว่าถ้าจะไปจะไม่ชั้น
ทะเบียนชั้น ๒ อีก เพราะว่าไม่มี
โรงเรียนที่จะอบรม โดยมากผู้ที่มาขึ้น
มักเป็นผู้ที่เรียนมาเองสำหรับสาขาแผน
ปัจจุบัน ถ้าหากว่าไม่จริงแล้ว เป็น
อันตรายมาก กว่าสาขาอื่น ๆ เพราะ
ฉะนั้นในพระราชบัญญัตินี้จะขึ้นเฉพาะ
ผู้ทำมาก่อนใช้พระราชบัญญัตินี้

เลขาธิการสภาฯ: อานว่า
มาตรา ๑๘

หลวงศรีประกาศ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ : กล่าวว่า
มาตรา ๑๘ อนุมาตรา ข ข้าราชการ
แปรรูปได้ คือที่กรมวิชาการเก็บอย่างนี้
และศาลได้พิพากษาให้ลงโทษคดีถึงที่สุด
แล้ว ข้าราชการแปรรูปได้ ให้คณะ
กรรมการประกอบโรคศิลป์ก่อนไม่
อนุญาตนั้นเสีย แล้วก็ข้อ ค. ให้
หรือการกระทำผิดคือกฎหมายกระทรวง
นั้นไปตามที่คณะกรมการว่า การที่
ข้าราชการแปรรูปเช่นนั้นคือเหตุว่า ผู้
ทำผิดจนศาลพิพากษาลงโทษแล้ว เรา
ยังจะมาให้คณะกรรมการแพทย์วินิจฉัย
ว่าควรจะถอนใบอนุญาตหรือไม่ควร
ข้าราชการไม่เห็นด้วย เมื่อเราถือเอาศาล
แล้ว เราควรจะเอาศาลเป็นการเด็ดขาด
เมื่อศาลลงโทษถึงที่สุดแล้ว ก็ควรจะ
ถอนใบอนุญาต เมื่อเราจะประพฤติกฎ
ต่อไปอีกใน ๑ ปีมาตราพระราชบัญญัติ
จึงขอให้กรรมการพิจารณาไว้ ตามที่
ได้กราบเรียนมานี้ ถ้าท่านเห็นด้วยก็ขอ
สนับสนุน

พระยาบริรักษ์เวียงการ กรมมา
 ทหาร : กล่าววา คือว่าตามร่างพระราช-
 บัญญัติให้คณะกรรมการควบคุมการ
 เอบสวนให้ตั้งหรือเพิกถอนนั้น ทว่า
 ให้แก้คดีถึงที่สุดแล้ว อาจจะเป็นคดีที่
 ไปโทษเบาซึ่งไม่ถึงกับจะต้องถอนใบ
 อนุญาตก็ได้ เพราะฉะนั้นในบทลงโทษที่
 ให้หนักเป็นการหย่อน ไม่ลงโทษถึงถอน
 ที่เกี่ยว เพราะฉะนั้นคณะกรรมการ
 เห็นว่าให้ลงโทษหนักไว้ได้โดย ไม่ต้อง
 ประโยชน์แก่ผู้ประกอบการมากกว่า
 ที่จะให้อำนาจถอนเสียทีเดียว

หลวงศรีประกาศ ผู้แทน
 ราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ : กล่าววา
 ข้าพเจ้าคิดว่าเขตชนแรมมีศาล ถ้าหากว่า
 คณะกรรมการแพทย์จะตั้งศาลขึ้นอีก
 ศาลหนึ่งเพื่อตัดสินเป็นศาลฎีกา รัฐบาล
 ต้องการอย่างนั้นหรือ ข้าพเจ้าก็หมก
 บัญหา เพราะเหตุว่าเมื่อเราถือว่าศาล
 กัดตัดสินลงโทษถึงที่สุดแล้ว เราต้องถอน
 ที่เกี่ยว แต่เมื่อท่านจะยอมให้คณะ-
 กรรมการแพทย์เป็นศาลฎีกาแล้วแต่
 คณะกรรมการ ข้าพเจ้าหมกบัญหา

พระยาอรรถการีย์นิพนธ์
 กรมราชการ : กล่าววา ในการที่ศาล
 กัดตัดสินลงโทษกับการที่คณะกรรมการ
 จะสั่งพักหรือเพิกถอนอนุญาตนั้น เป็นไป
 ในความประสงค์คนละนัย การที่ศาล
 ลงโทษนั้นเป็นการลงโทษผู้ผิดกฎหมาย
 แต่คณะกรรมการเพิกถอนใบอนุญาตนั้น
 เกี่ยวกับการที่คณะกรรมการจะได้
 พิจารณาว่า ผู้ที่กระทำผิดนั้นๆควรจะ
 ให้ไปประกอบโรคศิลป์ต่อไปจะเป็น
 อันตรายแก่ประชาชนหรือไม่ นั้นเป็น
 หลักในการพิจารณา เมื่อเช่นนั้นแล้ว
 เราจะเห็นได้ว่า ผู้กระทำผิดในสิ่งซึ่ง
 เป็นคดีเล็กๆ น้อยๆ ซึ่งศาลตัดสินลงโทษ
 เล็กๆ น้อยๆ การที่จะปล่อยให้เขา
 ประกอบโรคศิลป์ต่อไปก็อาจไม่เป็นภัย
 ก็ได้ ด้วยเหตุนี้ จึงให้อำนาจคณะ-
 กรรมการที่จะเพิกถอนหรือพักใบอนุญาต

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์
 ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรราชธานี :
 กล่าววา ร่างมาตรา ๗๘ นี้ดีกว่าเดิมๆ
 อยู่บ้าง ถ้าไม่ร่างเช่นนั้น ก็คงจะไม่มี
 บัญหาโต้แย้งกันขึ้นได้ คือในวรรค ๑
 ของมาตรา ๑๘ นั้นนอกจากคณะกรรมการ

ควบคุมการประกอบโรคศิลป์มีอำนาจที่จะสั่งให้พักหรือเพิกถอนใบอนุญาตซึ่งได้ออกให้แก่ผู้ประกอบโรคศิลป์ไปแล้ว หมายความว่า ให้มีอำนาจอยู่ข้างบน ส่วนมาใน ข้อ ก. ข้อ ข. นี้เรามาแจ้งอำนาจไว้อีก ก็เรียกว่าเขียนซ้ำกัน ถ้าในกรณีข้อ ก. เขาในข้อ ก. ออกเสียแล้ว ในข้อ ข. เอาคณะกรรมการออกเสีย ก็เรียกว่าไม่ได้เดียวกัน เพราะว่าค่าข้างบนบอกว่ามีอำนาจอยู่แล้ว คำว่ามีอำนาจอยู่ เขาอาจจะใช้หรือไม่ใช้ก็ตาม เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ากรมราชการเห็นด้วยมาในข้อ ก. เขาแต่เพียงถึงเลข ๑๓ นอกนั้นก็ออก และข้อ ข. ถึงบรรทัดที่ ๒ จากกลางเช่นนี้แล้ว เราก็ไม่คงได้เดียวกัน

พระยาอรรดการวิชัยนิพนธ์
กรมราชการ : กล่าววา ในการที่เราจะแก้ไขเป็นครั้งนั้น คณะกรมราชการเห็นว่าจะชดช้อง ก็ยเหตุที่ว่าในกรณีนี้ปรากฏในข้อ ก. คือเมื่อปรากฏว่าผู้ประกอบโรคศิลป์ขาดคุณสมบัติตามสนามในมาตรา ๑๓ นี้เราต้องการเพิกถอน

ทีเดียว เพราะเป็นผู้ขาดคุณสมบัติแล้วถ้าจะทำอย่างสมาชิกได้ก็แล้วแต่นั้น คณะกรรมการอาจจะให้ผู้ประกอบโรคศิลป์ได้ซึ่งเป็นการทักถามความประสงค์ของพระราชบัญญัติ

หลวงศรีประกาศ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ : กล่าววา เพื่อสมาชิกจะได้อำนาจการแปรญัตติ และจะได้ลงมติทีเดียว ไม่ต้องเสียเวลาข้าพเจ้าแปรญัตติครั้งนี้ คณะกรมราชการร่างมา ข. เมื่อปรากฏว่าผู้ประกอบโรคศิลป์กระทำผิดต่อพระราชบัญญัติและศาลได้พิพากษาลงโทษถึงที่สุดแล้วนั้นของกรมราชการ ข้าพเจ้าแปรญัตติว่าให้คณะกรรมการ ประกอบโรคศิลป์เพิกถอนใบอนุญาตนั้นเสีย นี้เป็นคำแปรญัตติของข้าพเจ้า แล้วข้าพเจ้าเคิมลงไปอีกว่า ก. หรือการกระทำผิดต่อกฎกระทรวงและการเวลานั้นที่เป็นของข้าพเจ้า นอกจากนั้นก็เป็นที่ของคณะกรมราชการ กระทำผิดต่อกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติ ในส่วนที่ว่าด้วยมารยาทหรือข้อความจำกัดเงื่อนไขในการประกอบโรคศิลป์ คณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลป์ สั่งพักหรือเพิกถอน

พจนานุกรมก็ได้ เพราะฉะนั้นแปรรูปก็
ผู้เพียงเท่านั้น ข้าพเจ้าจะขอให้ลงมถ
กรรมแปรรูปไว้

ประชาชนสภา : กล่าวว
ได้เห็นควรให้เป็นไปตามแปรรูปค
ผู้ดำรงศรัทธา ขอได้ไปรคยก็มีช
มีสมาธิยกมือ ๑๕ ท่าน

ประชาชนสภา : กล่าวว
ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้ไปรคยก็มีช
มีสมาธิยกมือ ๒๕ ท่าน

ประชาชนสภา : กล่าวว
เป็นอันว่าตกลงไป ผ่านไป

เลขาธิการสภา : อ่านว
มาตรา ๑๕ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑
มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓

พ.อ. พระยาวิเศษสังหนาท
ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนายก ;
กล่าวว่า มาตรา ๒๓ นี้ ข้าพเจ้าได้
แปรรูปไว้ในเรื่องบทเฉพาะกาลนี้ คือ
ตามร่างของรัฐบาลบอกว่าภายในเวลา
๖ เดือนนับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติ
ให้ยื่นคำขอ ผู้ที่เป็นแพทย์อยู่ก่อนพระ
ราชบัญญัติภายใน ๖ เดือน ข้าพเจ้าได้
เสนอเป็น ๑๒ เดือน แต่คณะกรรมการ
วิชาการได้แก้ไขเป็น ๓ เดือน กลับน้อยลงไป

กว่าร่างของรัฐบาล ที่ข้าพเจ้าใช้แป
เช่นนี้ ก็โดยเหตุดังนี้ เพื่อผู้ประกอบ
โรคคิดป้อยู่ก่อน ใช้พระราชบัญญัติ
เช่นอย่างจังหวัดที่ยังไม่ได้ใช้พระราช
บัญญัติการแพทย์เก่าก่อนนั้น ย่อมมี
มากมายและอยู่ตามบ้านตามหัวไป
ซึ่งเป็นผู้ที่อยู่ห่างไกลจากความเจริญ
โดยมาก เขาไม่ค่อยจะทราบกฎหมาย
และไม่มีใครจะไปบอกเขาให้รู้เนื้อรู้ตัว
ที่จะต้องรับมาจดทะเบียน เพราะเหตุ
ฉะนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะขยายเวลา
ให้เขามีเวลาพอที่จะมาขึ้นทะเบียนตาม
พระราชบัญญัตินี้ ถ้าเขาไม่ขึ้นทะเบียน
เขาก็เป็นหมอเถื่อนอยู่และรัฐบาลก็
ไม่ได้ควบคุม เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่า
ควรจะขยายเวลาจาก ๖ เดือนเป็น
๑๒ เดือน จากร่างของรัฐบาล แต่
คณะกรรมการวิชาการกลับแก้ไขเป็น ๓ เดือน
ให้น้อยลงไป อีกนั้นยังเป็นโรคร้ายใหญ่
ซึ่งเท่ากับว่าจะตัดเวลาของผู้ประกอบ
โรคคิดป้อยู่แล้ววันนี้ให้หมดสิ้นไป ซึ่ง
ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการไม่สมควร
อย่างยิ่งเพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าควร
จะให้แก้ไขตามที่ข้าพเจ้าได้แปรรูปไว้

พระยาอรรดการวิชัยนิพนธ์
 กรมราชการ : กล่าวว่ ตามร่าง
 พระราชบัญญัตินี้ ในมาตรา ๒ เดิมนั้น
 ตามร่างของรัฐบาล ให้ใช้ตั้งแต่วันที่
 ๖ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๘๐ แต่
 กรมราชการได้แก้เป็นว่า ให้ใช้ตั้งแต่
 วันที่ ๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐
 ซึ่งเวลาชั้ก็ออกไป ๖ เดือน แล้วทัน
 ตามมาตรา ๒๓ นั้น มีอยู่ว่า ผู้ใดเป็น
 ผู้ประกอบโรคศิลปะอยู่ก่อนวันใช้
 พระราชบัญญัตินี้ ก็เป็นผู้ประกอบอยู่
 ก่อนวันที่ ๑ วันที่ประกาศนั้น ซึ่งการ
 ประกาศนั้นข้าพเจ้าเชื่อว่าคงจะประกาศ
 ในไม่ช้านัก ก็เป็นอันว่าผู้ที่ประกอบ
 โรคศิลปะอยู่ก่อนนั้นมีเวลา ถึง ๕ เดือน
 ซึ่งมากกว่าตามร่างของรัฐบาลอยู่แล้ว

พ.อ. พระยาวิเศษสิงหนาท
 ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนายก :
 กล่าวว่ ตามที่คณะกรรมการได้
 แถลงมาเมื่อก่อนนี้ กฎหมายนั้นเป็นการ
 ไม่แน่ว่าจะประกาศเมื่อไร จะเอาเป็นแต่
 ไม่ได้ แต่ถึงกระนั้นก็ดี เราควรจะ
 เผื่อมากไว้ดีกว่าที่จะให้สั้น ดังที่ข้าพเจ้า
 ได้กราบเรียนมาแล้วว่าเราผู้นั้นย่อมจะ
 ทราบกิจการเหล่านี้ละไรไม่ ได้ง่ายนัก

เพราะฉะนั้นเพื่อความควบคุมและเพื่อ
 ความเรียบร้อยของแผนกนี้ เราควรจะให้
 เวลาเขาไม่ควรจะคิดถึงว่าเราประกาศ
 เดือนตุลาคม ได้ให้เวลาเขาแล้ว แต่
 กฎหมายนี้ จะประกาศเมื่อไรเป็น
 ปัญหาหนึ่งซึ่งไม่ได้ให้กำหนดไว้
 ไม่ได้ให้ประกาศก็อาจจะออกไปได้

นายทองม้วน อัคราการ ผู้แทน
 ราษฎรจังหวัดมหาสารคาม : กล่าวว่
 ข้าพเจ้าขอสนับสนุนสมาริที่แปรญัตติ
 ว่า ๖ เดือนเป็น ๑ ปี และขอเรียนต่อ
 ท่าน กรมราชการ ให้ทราบว่าตามที่
 คณะกรมราชการบอกว่ เกิน ๖ เดือน
 กำหนดเป็น ๓ เดือน เพราะว่าได้ใช้
 ประกาศใช้ตั้งแต่เดือนตุลาคมแต่ตาม
 ด้วบทที่คณะกรมราชการได้เขียนมานั้น
 มีอยู่ในกำหนด ๓ เดือน นับแต่วันใช้
 พระราชบัญญัติ ก็หมายความว่า ๓ เดือน
 นับแต่เดือนตุลาคมเป็นต้นไป นี้ก็นับว่า
 อายุ ในการที่จะขออายุ นั้นสั้น กว่าเดิม
 แล้วอีกประการหนึ่ง ในกรณีที่ขายอายุ
 ให้แก่ราษฎรผู้ที่จะขออายุท่านนั้นย่อม
 จะเป็นประโยชน์ชุนมาก เพราะว่ราษฎร
 อยู่ทางไกลต่อคณะกรมการแพศย์
 กว่าจะยื่นการ้องมาตงนั้น ประการหนึ่ง

หรือว่าคณะกรรมการที่จะพิจารณา
สำเร็จให้เขาได้ ประกอบโรคศัลยกรรม
อาจกินเวลา ๓ เดือน หรือ ๖ เดือนก็ได้
ด้วยเหตุนี้แหละ ทว่าอย่างอื่นที่จะให้
โอกาสแก่ราษฎรเป็นเวลา ๑ ปี เราต้อง
พิจารณา อีกแง่หนึ่งว่า การที่เราจะ
ปล่อยปลดละเลยมากขึ้นเวลานาน ก็ปล่อย
มาได้แต่ที่ขอเพียงอีก ๑ ปี เพื่อให้ราษฎร
ได้รับอนุญาตเช่นนั้น เป็นการสมควร
อย่างยิ่งที่จะให้เป็น ไปตามคำแปรญัตติ
ของสมาชิก

ประธานสภาฯ : กล่าววา
เมื่อไม่มีใครจะพูดอีก ข้าพเจ้าให้ลงมติ
ผู้ใดเห็นควรให้เป็น ไปตามคำแปรญัตติ
ของพระยาวิเศษถึงหนาทขอให้ไปรค
ยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๕ ท่าน

ประธานสภาฯ : กล่าววา
ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรคยกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือ ๒๘ ท่าน

ประธานสภาฯ : กล่าววาเป็น
อันตกไป

พระพิพิธธนากร ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ : กล่าววา

ในมาครานี้ ข้าพเจ้าได้แปรญัตติไว้ว่า
ในเมืองที่มีเทศบาล ให้มีคณะกรรมการ
การแพทย์อีก นายหนึ่ง ประกอบด้วยผู้
ตรวจหรือตำรวจดำนั้ ผู้แทนแพทย์
คณะสอนศาสนาถ้ามี กับผู้ประกอบ
โรคศัลยกรรม อีกอย่างน้อย ๒ นายรวม
จำนวนอนุกรรมการแพทย์อย่างน้อย
๕ นาย แต่ไม่เกิน ๘ นาย ให้ทำ
หน้าที่ของคณะกรรมการแพทย์ ตามข้อ
ความในหมวด ๒ มาตรา ๖๖, ๖๗, ๖๘
และ ๖๙ ของพระราชบัญญัตินี้ และขอ
เติมความว่าผู้ใดประกอบโรคศัลยกรรม
โบราณเยือกจนวันใช้ พระราชบัญญัติ
ในท้องถิ่นซึ่งยังมีได้ใช้พระราชบัญญัติ
การแพทย์ พุทธศักราช ๒๔๖๖ และ
มีความประสงค์จะประกอบโรคศัลยกรรม
ไป ก็ให้อื่นคำร้องขอขึ้นทะเบียนและ
รับอนุญาตก่อนอนุกรรมการแพทย์ ๆ มี
อำนาจสอบสวนและอบรมความ รุของผู้นั้น ๆ
เป็นผู้สมควรแล้ว ก็ต้องออกไป
ใบอนุญาตให้โดยมิได้เรียกค่าธรรมเนียม
ธรรมเนียมของใด ๆ เลย ถ้าอนุกรรม
การแพทย์ไม่อนุญาตด้วยประการใด ๆ
ก็ตาม ผู้นั้นมีสิทธิขอทบทวนคณะกรรมการ
จังหวัด ๆ ทำการไกล่เกลี่ย ถ้าไม่

เป็นผล ให้ผู้นั้นอุทิศตนยังรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้ชี้ขาด
คั้งนี้ ข้าพเจ้ามีความประสงค์ว่า อยาก
จะให้ชาวชนบทได้รับความสะดวก
เพราะว่าคณะกรมการแพทย์ที่อยู่ใน
กรุงเทพฯ อยู่ห่างไกลมาก ถ้าให้มี
อนุกรรมการแพทย์ตามหัวเมืองต่าง ๆ
ทำการแทนกรมการแพทย์แล้ว ให้
ความสะดวกมาก และที่ข้าพเจ้าไม่
ประสงค์ที่จะให้เรียกค่าธรรมเนียม
นั้น ก็โดยเหตุว่า ข้าพเจ้าได้ทราบดี
ในบัดนี้ ผู้ที่ประกอบโรคศิลปะแผน
โบราณเช่นอย่าง หมอตำแยเป็นต้น
ตามตำบลต่าง มีความรู้อะไร เรื่อง
นอชิตกกรม สาธารณสุขท่านรับรองว่า
เป็นจริง และทราบอยู่แล้วว่า ท่าน
จะได้ช่วยเหลือเป็นอันมาก แต่ัวเมื่อ
เราออกพระราชบัญญัติไป อย่างนี้
ไม่ได้ช่วยอะไรเลย นอกจากเขาจะตอง
เสียค่าธรรมเนียมและไม่ได้รับ
ประโยชน์อะไร เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว
เขาเหล่านั้นย่อมจะได้รับลารยกเว้น
เพราะว่าเขาไม่มีฐานะสูงเลย หากินไป
วันหนึ่ง ๆ เพราะเหตุว่าเขาไม่มีความ

รู้อะไรมากมาย ด้วยความประสงค์ว่า
อยาก ให้รัฐบาลช่วยเหลือ นั้นเอง
ข้าพเจ้าจึงเสนอคำแปรญัตติมาคั้งนี้

พระยาบวรวิกรมวิเทศการ
กรมราชทัณฑ์ : กล่าว ว่า ตามที่ขอ
แปรญัตติของท่านสมาชิกที่กล่าวในเชิง
ควรให้มีอนุกรรมการขึ้น สำหรับชนบท
นั้น ตามพระราชบัญญัติในมาตรา ๕
ก็ได้ให้อำนาจ คณะกรรมการควบคุม
ประกอบโรคศิลปะมีอำนาจตั้งอนุกรม-
การได้ตามที่เห็นสมควรในท้องถิ่นต่าง ๆ
นั้นเหล่านี้ก็อยู่ในมาตรา ๕ ของพระ-
ราชบัญญัติแล้ว กรมราชทัณฑ์ ไม่เห็น
ชอบด้วยที่จะใส่มาตราอื่น ในส่วนเรื่อง
ค่าธรรมเนียมนี้ ถ้าจะยกเว้นกรมราช-
ทัณฑ์เห็นว่า ไม่เป็นการยุติธรรม
ก็ผู้อื่นที่เวลาขึ้นทะเบียนนั้น ได้เก็บ
ค่าธรรมเนียม จะมายกเว้นเฉพาะ
บางแห่ง เห็นว่าไม่เป็นการยุติธรรม
เห็นว่าควรจะให้ เป็นไปอย่างอื่น ๆ
เช่นเดียวกัน

ประธานสภา ฯ : กล่าว ว่า เมื่อ
ไม่มีผู้ใดมีความเห็นอย่างไร ข้าพเจ้า
จะให้ลงมติ ผู้ใดเห็นควรให้เป็นไป

ความ คำแปรญัตติ ของ พระพิพิธนาคร
ผู้ได้ไปรคกมือขึ้น

มีสมาธิยกมือเป็นส่วนน้อย

ประชาชนภาฯ: กล่าวหา ผู้ใด
ไม่เห็นด้วย ขอได้ไปรคกมือขึ้น

มีสมาธิยกมือเป็นส่วนมาก

ประชาชนสภาฯ: กล่าวหา เป็น
อนวัคคำแปรญัตติเป็นอันตกไป หมก
วาระที่ ๒ แล้ว

นายทองม้วน อัดถากร
ผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม :
กล่าวว่า ยังไม่หมดวาระ ๒ ข่าพเจ้า
สงสัยความหมายในวาระ ๒ นี้ ก็คือว่า
วาระ ๒ นี้เป็นบทยกเว้นของวาระ ๑
ในที่นี้คณะกรรมการร่างมาว่า นอก
จากข้ออื่น ทะเบียน เป็นผู้ ประกอบโรค
ศิลปะแพทย์แผนปัจจุบันขึ้น ๑ และสาขา
จ. และ ฉ. ในการร่างเช่นนี้ มีความ
หมายอย่างไรอย่างหนึ่งหรือทั้ง ๒ อย่าง
ถ้าหากว่าเป็นอย่างไรอย่างหนึ่งแล้ว ก็
ควรจะเขียนเป็นว่า หรือสาขา จ. หรือ
สาขา ฉ. รวมเป็นอันเดียวกันแล้ว
ข้าพเจ้าก็ไม่ขัดข้องใน การที่จะ ให้เป็น
ไปตามที่ คณะ กรรมการ การร่างมานั้น
เพราะฉะนั้นขอให้รับแจ้ง

ประชาชนสภาฯ: กล่าวหา น
จะให้เปลี่ยนคำว่าเป็นหรือ ท่าน
ต้องการอย่างนั้น ไม่ใช่หรือ

นายทองม้วน อัดถากร
ผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม :
กล่าวว่า ใครจะได้รับการ แจงจาก
คณะกรรมการว่า ความหมายตามที่
เขียนนี้เป็นความหมายอย่างไรอย่างหนึ่ง
ใน ๓ อย่างหรือจึงใช้คำว่าและ ถ้าหาก
ว่ามีความประสงค์อย่างไรอย่างหนึ่ง
ทั้ง ๓ อย่างแล้ว ก็ขอให้เขียน ใช้คำ
ว่าหรือ

พระยาอรธการบดี พันธุ์
กรรมการฯ: กล่าวหา ความใน
วาระ ๒ นี้แยกแยะไว้ว่าผู้ ประกอบ
โรคศิลปะก่อนวันประกาศใช้พระราช
บัญญัตินั้นนั้น อาจจะมีขึ้นทะเบียนภายใน ๓ เดือน พวกนั้นควรมาขึ้นทะเบียนภายใน ๓ เดือน ผู้ไม่มีความรู้ความ
มากราบ ๑ เรา ก็ยอมให้ขึ้นทะเบียนได้แต่
ว่าเรายอมให้ขึ้นทะเบียนได้ั้น เรายอม
เฉพาะผู้ ประกอบ โรคศิลปะใน ประเภท
อื่นๆ นอกจากประเภทแผนปัจจุบันขึ้น ๑
และสาขา จ. และ ฉ. นั้นก็ปล่าวพวก
แผนปัจจุบันขึ้น ๑ ก็คือ สาขา จ. และ

ด. ก็ได้ เหล่านี้ เป็นพวกที่จะไม่ยอมให้ขึ้นจดทะเบียน เมื่อมาจดทะเบียน บุคคลเหล่านี้ ไม่ยอม ให้ขึ้น จดทะเบียน แล้วเราก็อ้างใช้คำว่าและ คือว่าคนทั้งหลายรวมกันเข้ามาไม่ยอมให้ขึ้นทะเบียน ถ้าหากว่าเราใช้คำว่าหรือแล้ว เกรงว่า จะ ไม่ถูกฟ้องถามความประสงค์ ของ กรรมการ

นายทองม้วน อัดดากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม :
กล่าวว่า แล้วแต่กรรมการ

นายทองอยู่ พุดพัฒนา ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี :
กล่าวว่า ใน มาตรา ๒๓ นี้ คณะกรรมการได้ เคียงลงไว้ในวรรค ๓ เป็นข้อ ก. ว่า "เป็นผู้ที่ประกอบโรค ศิลปอยู่ก่อนวัน ประกาศพระราชบัญญัตินี้เป็นเวลา ไม่น้อยกว่าหนึ่งปี จึงขอขึ้นทะเบียนได้" หมายความว่า จะต้องเป็นแพทย์ ๑ ปี ล่วงแล้ว กล่าวนี้ก็มีปัญหาว่าผู้เป็น แพทย์ในขั้นนี้แล้วจะขึ้น ทะเบียน ไม่ได้ เช่นนั้นหรือ หากเป็นเช่นนั้นออกก็จะ เป็นการแรงไป เป็นท้าวทักอาชีพ

ประธานสภาฯ :
กล่าวว่า นี่ ข้อความชัดแล้ว ท่านจะแปรญัตติอย่างไรก็บอกมา

นายทองอยู่ พุดพัฒนา ผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี :
กล่าวว่า สำหรับข้อ ก. นี้ ไม่ควรระบุบัญญัติไว้ ขอแปรญัตติคือออก เพื่อแพทย์แผนโบราณ จะได้ มีสิทธิ อย่าง แพทย์ ปัจจุบัน

ประธานสภาฯ :
กล่าวว่า ผู้ใด เห็นควรแปรญัตติข้อ ก. ออกเสียตามที่นายทองอยู่ เสนอ ขอให้ไปปรึกษามือ

มีสมาชิกยกมือ ๑๒ ท่าน
ประธานสภาฯ :
กล่าวว่า ผู้ใด ไม่เห็นด้วย ขอให้ไปปรึกษามือ
มีสมาชิกยกมือ ๒๑ ท่าน

ประธานสภาฯ :
กล่าวว่า เป็นอันตกไปหมดวาระที่ ๒

นายแฉะ ยูนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี :
กล่าวว่า เมื่อขึ้นก่อนมาตรา ๑๕ ท่านผู้แทนจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้กล่าวทักท้วงว่าเหตุใดจึงไม่มี สาขาเวช กรรมสำหรับแผนปัจจุบันชั้น ๒ ฝ่ายกรรมการ

รณรงค์ว่า ท่อประจะไม่มีการจดทะเบียน
 แผนปัจจุบัน ชั้น ๒ ในสาขาเวชกรรม
 แต่ในตอนท้ายของมาตรา ๒๓ วรรค ๒
 ข้อ ข. ยังพูดว่า สำหรับผู้ประกอบ
 วิชาชีพแผนปัจจุบัน เหตุไรจึงไม่
 ได้ลงไปว่า ชั้น ๑ หรือชั้น ๒ ซึ่ง
 ทำให้หมายความถึงแผนปัจจุบันชั้น ๒
 ด้วย ทำไมจึงให้โอกาสพวกที่ฝึกหัด
 ในสาขาเวชกรรมอยู่แล้ว ๕ ปีอีกเล่า
 กตกลงเราจะไม่มีแล้ว เหตุใดจึงมา
 บัญญัติไว้ในนี้

พระบริรักษ์เวชการ ธรรมมา-
 ริการ: กล่าวว่า ที่กำหนดไว้ ๕ ปี

ในตอนท้ายนั้น เป็นบทเฉพาะ กาล
 ก็หมายสำหรับผู้ที่ใด ทำออกน ใช้
 พระราชบัญญัติไม่ใช่สำหรับต่อไป

ประธานสภาฯ: กล่าววาทมค
 วาระที่ ๒ แล้ว ท่อไปพิจารณา
 วรรคที่ ๓ ผู้ใดเห็นถ้าพระราชบัญญัติแก้ไข
 เสร็จแล้วนั้นควรจะออกเป็นกฎหมายใช้
 บังคับได้ขอให้ไปรอกม่อขึ้น

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาฯ: กล่าววว่า ผู้ใด
 ไม่เห็นด้วย

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาฯ: กล่าววว่า เป็น
 อันให้ออกพระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้เป็น
 กฎหมายได้ เลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๕๐ นาฬิกา.

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

บุญศิริ เทพคำ	ปภาพ บุญ-หลง	ผู้ตรวจร่าง
บุญมี กุญจนการ	ประเสริฐ บัณฑิตสุนทร	..
ขุนวรศาสน์ศรีอุดมกิจ	ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ	..
ทองอยู่ พุ่มพัฒน์	บุญช่วย สุนทรหมัก	..
ร.ท. ทองคำ คล้ายไธมาส	ศิริ อินทร	..
ร.ท.ศ. บุญแตง มีคยานนท์	ดิน จุฑารพ	..
เทียบ นันทแพทย์	สุรินทร์ สีสลากร	..
ทองกระจ่าย รัชตะวรรณ	ประเทือง อินทร	..

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๗/๔/๕๐

หลวงคหกรรมบดี
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

พระยามานวราชเสวี
ประธานสภาผู้แทนราษฎร

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร